Annus XIV – Vol. XIV 31 Augusti 1922 Num. 14

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Epistola Apostolica, p. 481; Constitutio Apostolica, p. 484; Litterae Apostolicae, p. 487; Epistolae, p. 496.

Acta SS. Congregationum: *S. C. de Religiosis:* I. Dubium de saecularizationis indulto, p. 501. II. Approbatio, p. 502. - *S. C. de Propaganda Fide:* I. Indictio visitationis, p. 502. II. Translationis sedis, p. 503. - *S. C. Rituum:* I. Dubium de Missis infra octavam, p. 504. II. Dubia de coetu Fidelium, p. 505. III. Additiones in Rituali R., p. 506. - *S. C. de Seminariis et de Studiorum Universitatibus:* I. De Seminariis Calven. et Theanen., p. 508. II. Decretum de Universitate Gregoriana, p. 510. - *S. C. pro Ecclesia Orientali:* Nominationes, p. 511.

Acta Tribunalium: I. *S. R. Rota:* Parisien. Nullitatis matrimonii, p. 512. II. Parisien. Citatio edictalis, p. 524. III. Carthaginen., id., p. 525.

Acta Officiorum: *Pontificia Commissio ad Codicis canones authentice interpretandos:* Dubia in plenariis comitiis soluta, p. 526.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: Congregazione Antipreparatoria. - S. R. Rota: Avviso. - Segreteria di Stato: Avviso. Nomine. - Maggiordomato: Nomine. - Necrologio, p. 531-536.

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

MCMXXII

Directio: Palazzo della Cancelleria — Roma.

Administratio: Tipografia Poliglotta Vaticana. — Roma.

Pretium annuae subnotationis.

Pro Italia, Lib. 12. — Extra Italiam, *Frs.* 15

Unius fasciculi, Lib. 2 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XIV, n. 14 - 31 Augusti 1922)

ACTA PII PP. XI

EPISTOLA APOSTOLICA

PAG.

I disordini. - Ad Italiae Ordinarios: de pacis intra fines Italiae reconciliatione impetranda. - *6 augusti 1922* 481

CONSTITUTIO APOSTOLICA

Praedecessorum nostrorum. - Sancti Germani. Divisionis et erectionis dioecesis Gaspesiensis. - *5 maii 1922* 484

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Quae catholico nomini.* - Erectio praefecturae apostolicae de Luiua et Katanga centrali in Africa. - *18 iunii 1922* . . 487

II. *Quae catholico nomini.* - Separato territorio e vicariatibus apostolicis Ugandensi et de Stanley Falls erigitur praefectura apostolica Lacus Alberti in Africa centrali. - *27 iunii 1922* 488

III. *Dilectus filius.* - Restituitur perantiqua abbatia Sancti Martini de Weingarten et in eadem transfertur abbas et conventus Sancti Thomae de Erdington. Congregationis Beuronensis O. S. B. - *8 iulii 1922* 489

IV. *Minime Nos.* - Templum B. M. V. Matris Gratiarum, Utini, titulo ac dignitate basilicae minoris condecoratur. - *10 iulii 1922* 491

V. *Templa Dei.* - Aedes curialis B. M. V. de Funiculo, in civitate Valenciennes, ad titulum ac dignitatem basilicae minoris evehitur. - *10 iulii 1922* 492

VI. *Media in urbe.* - Titulus basilicae minoris confertur in ipsa consecratione ecclesiae abbatialis Virginis Deiparae in caelos assumptae, civitatis Sancti Pauli in Brasilia, O. S. B. - *21 iulii 1922* 494

VII. *Inter sacras aedes.* - Templum B. M. V. de Mercede, in urbe Sancti Iacobi de Cile, ad titulum et dignitatem basilicae minoris evehitur. - *23 iulii 1922* . . . 495

EPISTOLAE

I. *In eam.* - Ad R. P. D. Paschalem Gagliardi, archiepiscopum Syponitinum, dioecesis Vastanae administratorem: gratulatur octonum XXV annum episcopatus et laborem in synodo apparandam. - *9 aprilis 1922* 496

II. *Novos ac ceteros.* - Ad R. P. D. Franciscum Cleeri, episcopum Papiensium: de natali XXV collegii sancti Augustini. - *1 maii 1922* 497

III. *In communi.* - Ad Eïnum P. D. Ioannem tit. Sancti Eusebii S. R. E. presb. card. Csernoch, archiepiscopum Strigoniensium, ceterosque Archiepiscopos et Episcopos Hungariae: communibus respondens litteris. - *2 maii 1922* 498

IV. *Felicis exitus.* - Ad R. P. D. Lucam Piergiovanni, Episcopum Latii superioris: de communi conventu nuper habito. - *16 maii 1922* 499

V. *Dimisso conventu.* - Ad R. P. D. Ioannem Bedam Cardinale, archiepiscopum Perusinum, ceterosque Umbriae Episcopos: officiosis litteris respondet ex annuo conventu datis. - *18 maii 1922* . . . 499

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

I. Dubium circa acceptationem rescripti saecularizationis vel dispensationis votorum. - *1 augusti 1922* 501

II. Approbatio 502

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. *Decretum.* - Indicitur visitatio apostolica nonnullarum missionum Indo-Sinensium. - *7 iunii 1922* 502

II. *Decretum.* - Sedes vicariatus apostolici de Kuam-Tom occidentali et Hainan, in Sinis, transfertur ad urbem Pakhoi. - *5 augusti 1922* 503

S. CONGREGATIO RITUUM

I. Dubium de Missis infra Octavam privilegiatam III Ordinis. - *8 iulii 1922* . . . 504

II. Dubia de coetu fidelium Sacro adstantium: an respondere possint coniunctim pro ministro, vel legere elata voce quae sunt Canonis. - *4 augusti 1922* 505

III. Additiones faciendae in Rituali Romano. - *9 augusti 1922* 506

S. CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET DE STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

I. *Calvens. et Theanen.* - Decretum de unione seminariorum Calvensis et Theanensis in

Annus XIV - Vol. XIV 31 Augusti 1922 Num. 14

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

EPISTOLA APOSTOLICA

AD ITALIAE ORDINARIOS: DE PACIS INTRA FINES ITALIAE RECONCILIATIONE IMPETRANDA.

PIUS PP. XI

VENERABILI FRATELLI

SALUTE E APOSTOLICA BENEDIZIONE

I disordini che funestarono l'Italia nelle passate settimane, recarono a quanti amano di sincero affetto la loro patria, un profondo dolore insieme ad angoscioso timore per l'avvenire. Mentre la triste condizione dell'Italia più altamente richiede l'unanime concorso di tutti gli ordini dei cittadini, per riparare in qualche modo le tante rovine accumulate dalla guerra, le passioni di parte li travolgono in conflitti sanguinosi.

La sublime missione di pace e di amore che il divin Redentore Ci volle affidata in tempi sì tristi, e con essa anche il congenito senso della carità di patria nobilitato, non estinto, dalla universalità della Nostra cura pastorale, non Ci consente di restare più oltre silenziosi di fronte a così doloroso

spettacolo. Possa questo grido di pace essere raccolto da tutti i Nostri figli d'Italia!

Purtroppo la tempesta immane che è passata sulla terra, ha lasciato anche in Italia, anzi più in Italia che altrove, tristissimi germi di odio e di violenza, mentre ha sopito in molti l'orrore naturale del sangue. Quindi vediamo le fazioni moltiplicarsi, i loro seguaci inasprirsi ogni giorno più, trascorrendo spesso, ora da una parte ora dall'altra, a sanguinose offese con uno strascico interminabile di rappresaglie che sconvolgono tutta la compagine della vita sociale. Di qui danni immensi, così all'estero pel compromesso prestigio, come all'interno, sia nell'ordine materiale, economico e finanziario, sia nell'ordine morale e religioso, ai quali andrà anche congiunta, se non si prendono in tempo i necessari provvedimenti, una inevitabile decadenza intellettuale. Tali sono le conseguenze di questa guerra fratricida, la più contraria agli elementari principî di civiltà cristiana, nonchè al genuino spirito della carità divina, che è l'essenza del cattolicismo.

Il rimedio a questi mali non può aversi che dal ritorno a Dio e dalla piena osservanza della sua legge, il cui disprezzo fu causa di tante sciagure, secondo la parola del Signore al suo popolo (Isaia, XLVII, 18): « Utinam attendisses mandata « mea; facta fuisset sicut flumen pax tua ». Ritornino dunque gli uomini a Gesù che volle a prezzo del suo sangue renderli tutti fratelli. Tornando a lui, gli uomini si ameranno anche fra loro, perchè nell'amore di Dio e del prossimo è contenuta tutta la legge evangelica: « In his duobus mandatis uni- « versa lex pendet et prophetae » (Matt., XXII, 40); anzi secondo la sublime dottrina di S. Agostino (*Tract. 65 in Ioan.*, 2): « Ad hoc Christus nos dilexit ut et nos diligamus

« invicem, hoc nobis conferens diligendo nos, ut mutua dile-
« ctione constringamur inter nos, et, tam dulci vinculo con-
« nexis membris, corpus tanti Capitis simus ». E col ritorno di tutti a Gesù, verranno pure regolati i rapporti sociali fra reggitori e sudditi, tra popoli e Governi, sui quali posa ogni bene ordinata società, e che sono disciplinati mirabilmente sin nei loro dettagli dalla legge evangelica. Anche in mezzo alle più violente vessazioni dei potenti, il Principe degli Apostoli (I, Petr., II, 13) raccomandava ai primi fedeli : « Subie-
« cti... estote ... sive Regi quasi praecellenti, sive ducibus
« tamquam ab eo missis ad vindictam malefactorum, laudem
« vero bonorum : quia sic est voluntas Dei ut benefacientes
« obmutescere faciatis imprudentium hominum ignoran-
« tiam : quasi liberi et non quasi velamen habentes malitiae
« libertatem, sed sicut servi Dei ».

Ora, come con tanta eloquenza ed efficacia insegna Leone XIII nella sua Enciclica *Immortale Dei*, del 1 novembre 1885, e nel discorso agli Emi Cardinali dell'11 aprile 1899, la missione della Chiesa si è appunto di riconciliare gli uomini con Dio e così ricondurre fra essi la pace e la fratellanza cristiana ed insieme la prosperità sociale, secondo anche la promessa divina : « Sedebit populus meus in pul-
« critudine pacis et in tabernaculis fiduciae et in requie opu-
« lenta » (Isaia, XXXII, 18). Non ignoriamo, venerabili fratelli, la vostra fedeltà a questa divina missione della Chiesa ; continuate con zelo sempre più intenso, in questi trepidi giorni soprattutto, l'opera vostra pacificatrice, che è pure una parte non ultima di quel *ministerium reconciliationis* che a noi ha dato il Signore, conforme alla parola dell'Apostolo (II, Cor., v, 18). Continuatela nella istruzione e nella direzione illuminata delle anime ; continuatela con tutti i

mezzi proprî del vostro alto officio pastorale e sopra ogni altro con la preghiera privata e pubblica, già tanto raccomandata dal Nostro Predecessore, il quale volle, egli stesso, darne l'esempio e proporne la formula commovente. Sarete con ciò insieme benemeriti della Chiesa e del civile consorzio, meritando ciascuno di voi la lode che la Chiesa nella sua liturgia applica ad ogni santo Pastore : « Ecce Sacerdos ma- « gnus qui... *in tempore iracundiae factus est reconciliatio* » (Eccl., XLIV, 13).

Di questa riconciliazione degli animi sia intanto pegno ed auspicio l'Apostolica Benedizione che di cuore impartiamo a voi, venerabili fratelli, al vostro clero e a tutti i fedeli alle vostre cure commessi.

Dal Vaticano, li 6 agosto 1922.

PIUS PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

SANCTI GERMANI

DIVISIONIS ET ERECTIONIS DIOECESIS GASPESIENSIS

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Praedecessorum Nostrorum vestigia sedulo prosequentes, ad catholicam gubernandam Ecclesiam ab aeterno illius Auctore, licet immerito, destinati, omnem curam sollicitudinemque Nostram ad ea intendere volumus, quae meliori animarum bono ac saluti, magis in Domino novimus esse profutura.

Cum igitur dioecesis Sancti Germani territoriali circumscriptione latissime pateat et extrema eius pars orientalis, quae in sinum Sancti Laurentii se protendit, nimia distantia absit ab urbe episcopali, iterum

iterumque expostulatum est ab Apostolica Sede, ut memorata territorii pars ab eadem dioecesi separaretur et in novam dioecesim erigeretur.

Quamobrem, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel sua interesse praesumant, consensu, Nos, de Apostolicae potestatis plenitudine, existentem dioecesim Sancti Germani bifariam dividimus et, reservata occidentali parte veteri dioecesi Sancti Germani, orientalem in novam et distinctam dioecesim, *Gaspesiensem* denominandam, erigimus et constituimus: eamque statuimus comprehendere duos comitatus civiles nuncupatos *Gaspé* et *Bonaventure*, quinque tamen exceptis districtibus, qui partem occidentalem comitatus *Bonaventure* constituunt, nimirum *Assametquaghan, Restigouche, Milmikek, Métapédia* et *Patapédia*. Noviter erectam dioecesim modo quod attinet, sedem et cathedram episcopalem constituimus in oppido *Gaspé*, quod idcirco ad civitatis episcopalis fastigium extollimus eidem tribuentes omnia privilegia ac iura, quibus ceterae civitates episcopales ex iure communi fruuntur, atque simul ecclesiam memorati oppidi, paroecialem, ut antea, exstituram et sub eadem invocatione, ad dignitatem pro-cathedralis evehimus usquedum alia adiuncta aliter non exigant; facta potestate Episcopo Consultores dioecesanos constituendi ad normam libri secundi, tituli octavi, capitis sexti Codicis iuris canonici. Quod dotem attinet, huic Gaspesiensi dioecesi assignamus bona et reditus omnes, etiam adventicios, quacumque ratione ad mensam episcopalem obventura atque Episcopo pro tempore concedimus facultatem cathedraticum imponendi, aliaque iuxta sacros canones, pro eius discreto iudicio, statuendi, quibus necessitatibus dioecesis rite consuli possit.

Iubemus autem ut, quod pertinet ad regimen dioecesis sede vacante, et ad clericorum et fidelium iura et onera et etiam ad erectionem parvi Seminarii, aliaque huiusmodi, rite serventur quae idem Codex iuris canonici praescribit, cauto tamen ut alumni Seminarii pro studiis philosophiae et sacrae theologiae ad aliquod maius Seminarium mittantur.

Mandamus insuper ut omnia documenta et acta, quae novam dioecesim eiusque clericos et fideles respiciunt, quam primum fieri poterit, a cancellaria episcopali Sancti Germani tradantur curiae dioecesanae Gaspesiensi ut in eius archivo sedulo asserventur. Praeterea dioecesim Gaspesiensem in sedem suffraganeam metropolitanae Ecclesiae Quebecensi assignamus et attribuimus, Nobis et Sedi Apostolicae reservata potestate libere ineundi novam circumscriptionem et designationem, si id expedire in Domino visum fuerit.

Quousque autem dioecesis Gaspesiensis de proprio Pastore provideatur, eiusdem regimen committimus venerabili fratri Episcopo Sancti Germani, tamquam Administratori Apostolico, cum omnibus facultatibus, quae huic muneri competunt.

Quae autem hisce Litteris, Apostolica auctoritate, a Nobis decreta sunt, nulli hominum, ullo unquam tempore, infringere, aut iis repugnare, vel quomodolibet contraire liceat. Si quis, quod Deus avertat, hoc attentare praesumpserit, sciat obnoxium se evasurum esse poenis a sacris canonibus contra obsistentes exercitio ecclesiasticae iurisdictionis statutis.

Ad haec autem omnia exsecutioni mandanda deputamus dilectum filium Nostrum Ludovicum Nazarium titulo SS. Quatuor Coronatorum de Urbe, S. R. E. Cardinalem Bégin, hodiernum Archiepiscopum Quebecensem, eique necessarias huic negotio facultates tribuimus, etiam subdelegandi alium virum in ecclesiastica dignitate constitutum ac definitive sententiam dicendi de quavis occurrente difficultate, vel oppositione; imposito onere ad Sacram Congregationem Consistorialem intra sex menses, fidem, authentica forma exaratam, absolutae exsecutionis huius Nostri mandati transmittendi.

Decernimus denique has praesentes Litteras valituras, contrariis quibuslibet, etiam peculiari et expressa mentione dignis, minime obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo secundo, die quinta mensis maii, Pontificatus Nostri anno primo.

✠ C. Card. DE LAI, *Episc. Sabinen.*
S. Congr. Consist. Secretarius.

O. Card. CAGIANO
S. R. E. Cancellarius.

Raphaël Virili, *Protonotarius Apostolicus.*
Ludovicus Schüller, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi.

Reg. in Canc. Ap., vol. XXV, n. 43.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

ERECTIO PRAEFECTURAE APOSTOLICAE DE LULUA ET KATANGA CENTRALI IN AFRICA.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae catholico nomini aeternaeque fidelium saluti bene, prospere ac feliciter cedant, ea ut mature praestemus Nos admonet supremi apostolatus officium, quo in terris, licet immeriti, fungimur. Iamvero cum catholica religio in missionibus *de Katanga* et *de Kasai superiore* in Africa centrali, postremis praesertim annis laeta incrementa susceperit, visum est opportunum consilium, ut christifidelium commodo aptius provideretur, eiusdem missionis partem distrahere novamque sic constituere missionem et erigere. Quare, conlatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae auctoritatis plenitudine, praesentium tenore, ab actuali missione *de Lulua ac de Katanga* cognominata partem abscindimus, quae hisce finibus contineatur: ad septentrionem nempe politicis terminis territorii *de Lulua* et cursu fluminum *Lova* ac *Lualaba* usque ad *Ankoro* regionem; ad orientem cursu fluminis *Luvua* et oris lacus *Moëro* usque ad gradum latitudinis meridionalis nonum et medium, deinde cursu fluminis *Lualaba* usque ad locum, unde eiusdem fluminis fontes erumpunt; ad meridiem politicis limitibus coloniae et linea deinde recte ducta ab oris praedicti lacus *Moëro,* quo videlicet loco latitudinis gradu nono et medio illa attinguntur, et iuxta eumdem semper latitudinis gradum producta usque ad flumen *Luluaba* ad meridiem civitatis *Bukama;* denique ad occidentem politicis terminis territorii *de Lulua*, ita videlicet ut nova praefectura apostolica, quae *de Lulua et Katanga centrali* cognomen habebit, constituatur ex parte septentrionali missionis *de Katanga* et ex finitimis districtibus civilibus *de Lulua* et *de Bec* ad vicariatum apostolicum *de Kasai* pertinentibus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant sive spectare poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum

esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVIII iunii anno MCMXXII, Pontificatus Nostri primo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

SEPARATO TERRITORIO E VICARIATIBUS APOSTOLICIS UGANDENSI ET DE STANLEY FALLS ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA LACUS ALBERTI IN AFRICA CENTRALI.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Quae catholico nomini aeternaeque fidelium saluti bene, prospere ac feliciter eveniant, ea ut mature praestemus Nos admonet supremi apostolatus munus, quo in terris, licet immeriti, fungimur. Iamvero cum catholica religio in vicariatibus *Ugandensi* ac *de Stanley Falls* laeta incrementa susceperit, visum est peropportunum, ut hisce sanctae religionis ampliationibus aptius provideretur, ab iisdem vicariatibus quamdam regionem distrahere in eaque novam, eamque separatam, missionem constituere. Quare, conlatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore ab actualibus vicariatibus apostolicis *Ugandensi* ac de *Stanley Falls* nonnullas partes separamus, videlicet: a vicariatu Ugandensi regionem seiungimus ad occidentem *Lacus Alberti* sitam, quae in praesens ad Belgicum Gubernium civiliter addicta est, itemque a finitima territorii plaga missionis *de Stanley Falls,* sequentibus statutis limitibus, nempe: ad meridiem 1° gradu latitudinis nord, statione *de Boga* etiam comprehensa; ad occidentem meridiano 29 Grenovicensi; ad septentrionem linea, quae secundum tertiumque gradum latitudinis per medium dividit, atque in eodem territorio sic distracto, novam constituimus praefecturam apostolicam, curis committendam sodalium e Societate missionariorum Africae, istique novae praefecturae *Lacus Alberti* nomen facimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras validas et efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus

sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant sive spectare poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVII iunii anno MCMXXII, Pontificatus Nostri primo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

RESTITUITUR PERANTIQUA ABBATIA SANCTI MARTINI DE WEINGARTEN ET IN EAM TRANSFERTUR ABBAS ET CONVENTUS SANCTI THOMAE DE ERDINGTON, CONGREGATIONIS BEURONENSIS O. S. B.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam.— Dilectus filius Ansgarius Höckelmann, abbas monasterii Sancti Thomae, Congregationis Beuronensis Ordinis Sancti Benedicti, retulit ad Nos, ex Sanctae huius Sedis rescripto die x mensis martii vertentis anni dato, factam fuisse veniam ex qua, inspectis peculiaribus adiunctis rerum, monasterium Sancti Thomae de *Erdington* venumdaretur, sub expressa tamen conditione ut, non obstante venditione, iuridice perduraret familia monastica titulusque abbatialis Sancti Thomae cum omnibus suis iuribus ac privilegiis, additaque lege ut nova fixa sedes abbatialis intra triennium provideretur. Nunc ab eodem Abbate certiores facti sumus, hanc fixam sedem abbatialem, Deo favente, fuisse feliciter inventam. Etenim quo tempore arbor Benedictina in Germania superiore virescebat, saeculis videlicet undecimo ac duodecimo, abbatia Sancti Martini de *Weingarten* in territorio Constantiensi prae ceteris eminebat, a potentibus ducibus de domo Welforum condita atque instituta et a vineis uberrimis circumstantibus appellata. Nec minorem in Domini vinea segetem per illud temporis spatium celeberrimae huius abbatiae abbates et monachi messuerunt, sanctitate vitae, doctrinae copia atque humanarum litterarum ornamento perinsignes. Meminisse iuvat in abbatiae eiusdem templo, molis amplitudine et artis operibus conspicuo, pretiosissimam asservari Sanguinis Christi Domini relliquiam, eamque ad recolendam quotannis, feria sexta post

Ascensionem Domini, innumeras fidelium turmas peregre nunquam intermisso studio confluxisse. Etsi, labentibus saeculis, temporum atque hominum iniuria eadem abbatia a pristino splendore vix excidisset, tamen cum ad annum usque MDCCCIII superstes mansisset, per nefas post « saecularizationis » decretum ab ea monachi deturbati fuerunt et per centum et viginti circiter annorum spatium vetus abbatia propriis monachis viduata fuit. Verum in praesens ex auspicato contingit, ut soboles divi Benedicti ad hanc vetustam et perillustrem sedem redeat et non sine laetitia comperimus maximam partem abbatiae enunciatae, curante Archiabbate Sancti Martini de Beuron et annuentibus Ordinario Rottenburgensi et civitatis Weingartensis municipii rectoribus, denuo fuisse Benedictinis monachis in usum quasi perpetuum traditam et spem prope certam effulgere futurum ut brevi etiam reliqua pars abbatiae ipsius in proprietatem monachorum tradatur. Scimus quidem monachos prope coenobium magnum praedium acquisivisse: sacram aedem pretiosa supellectili refertam omnibus nominibus ecclesiasticae liturgiae celebrandae idoneam esse; denique omnia suppeditare quae pro monastica familia sustentanda requiruntur. Placet igitur Nobis abbatiam hanc, suprema Nostra auctoritate, restituere atque in eam transferre monasticam quoque familiam Sancti Thomae; omnibusque rei momentis attento ac sedulo studio perpensis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Congregationi praepositis pro religiosorum sodalium negotiis pertractandis, haec quae infra scripta sunt decernimus, statuimus, mandamus. - I. Nimirum apostolica Nostra auctoritate, praesentium vi perpetuumque in modum, restituimus perantiquam abbatiam Sancti Martini de *Weingarten* cum omnibus iuribus ac privilegiis olim eidem concessis (exceptis tamen privilegiis, quae referuntur ad temporalia et territorialia ante « saecularizationem » propria); eamque tamquam abbatiam *sui iuris* Congregationi Beuronensi incorporamus, nec non participem facimus privilegiorum dictae Congregationi concessorum. II. Item auctoritate Nostra, per praesentes, transferimus Abbatem et Conventum Sancti Thomae de *Erdington*, Congregationis Beuronensis, in abbatiam Weingartensem sic restitutam, ut in sedem propriam, servato tamen titulo secundario Sancti Thomae. III. Monachos et conversos, quos Archiabbas Sancti Martini de Beuron ad augendam novam familiam Weingartensem missurus est, dicto conventui saltem ad quinquennium incorporamus, ut omnibus iuribus conventualibus fruantur ad instar eorum, quae secundum sacros canones et constitutiones Beuronenses, iis competunt qui ad novam fundationem mittuntur: scilicet, retenta quidem hoc spatio temporis stabilitate in monasterio-matre, ab exercitio iurium capitularium

ibidem priventur, quamdiu eadem in novo monasterio exerceant. IV. Permittimus denique hisce monachis et conversis Beuronensibus ad augendam familiam Weingartensem missis, ut intra quinquennium transferant stabilitatem suam in abbatiam Weingartensem, ubi primum ipsi, obtento utriusque Abbatis consensu, hoc sponte desideraverint.

Porro haec concedimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VIII iulii anno MCMXXII, Pontificatus Nostri primo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IV

TEMPLUM B. M. V. MATRIS GRATIARUM, UTINI, TITULO AC DIGNITATE BASILICAE MINORIS CONDECORATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Minime Nos latet templum Grátiarum Utinensis civitatis anno MXXXX conditum et decimo quinto vertente saeculo restitutum, iure meritoque accensendum esse inter celeberrima Foroiuliensis regionis et finitimarum etiam provinciarum sanctuaria. Structura enim molisque amplitudine, non minus quam conspicuis artis operibus, praeclarum ac pluribus privilegiis indulgentiisque auctum, vetusta ac miraculis inclyta nobilitatur Beatae Mariae Virginis imagine, quam, aureo diademate anno MDCCCLXX auctoritate Apostolica redimitam, sub invocatione Matris Gratiarum, germana pietate, tam civitatis quam archidioecesis Utinensis fideles venerantur. Compertum quidem Nobis est idem sanctuarium ad invisendum, praesentem Virginis opem imploraturos, etiam turmatim peregrinos confluere, necnon eamdem sacram aedem copiosa ac praedivite supellectile esse abunde praeditam; ibique a devoto clero sacras persaepe supplicationes sollemni pompa haberi. Iam vero cum dilectus filius Petrus Dall'Oste, hodiernus parochus et

rector dictae ecclesiae sive sanctuarii Mariae Virginis Gratiarum, nomine proprio et cleri populique Utinensis, Nos supplicibus precibus rogaverit, ut eamdem ecclesiam ad titulum et dignitatem Basilicae minoris evehere dignemur, hasque preces ornet et cumulet gravissimum suffragium Archiepiscopi Utinensium, Nos, animo repetentes insignes sanctuarii illius memorias, optatis his annuendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, collatis consiliis cum venerabili fratre Nostro Antonio S. R. E. Cardinali Vico, Episcopo Portuensi et Sanctae Rufinae, Sacrorum Rituum Congregationi Praefecto, apostolica Nostra auctoritate, praesentium vi perpetuumque in modum, ecclesiam sive sanctuarium Beatae Mariae Virginis titulo Matris Gratiarum civitatis Utinensis titulo ac dignitate Basilicae minoris condecoramus cum omnibus privilegiis, quae sub hac ratione competunt Basilicis huius Almae Urbis minoribus.

Porro haec largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die x mensis iulii anno MCMXXII, Pontificatus Nostri primo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

V

AEDES CURIALIS B. M. V. DE FUNICULO, IN CIVITATE VALENCIENNES, AD TITULUM AC DIGNITATEM BASILICAE MINORIS EVEHITUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Templa Dei vetustis inclyta memoriis et fidelium religione celebria de more Romanorum Pontificum Decessorum Nostrorum, singularibus titulis privilegiisque decorare, pro re ac tempore, satagimus. Horum in numerum satis constat iure meritoque esse accensendam sacram aedem curialem Beatae Mariae Virginis de Funiculo, vulgo *du Saint Cordon* nuncupatae, quae exstat in civitate

Valenciennes, archidioecesis Cameracensis intra fines. Hac enim in ecclesia, molis amplitudine et artis operum excellentia maxime decora, statua exstat Beatae Mariae Virginis sub enunciato titulo invocatae, quam magno pietatis affectu tam cives quam exteri venerantur et recolunt, potissimum postquam cl. mem. Praedecessor Noster Leo Pp. XIII ipsam Deiparam Virginem caelestem apud Deum Patronam praecipuam civitatis *Valenciennes* constituit ac declaravit, die XXIV mensis maii anno MDCCCLXXXXII; similibusque apostolicis Litteris, Piscatoris anulo die XVI mensis martii an. MDCCCLXXXXVI obsignatis, statuam memoratam Virginis a Funiculo, ipsius Romani Pontificis nomine et auctoritate, sollemni ritu coronandam decrevit. Quare, cum dilectus filius Hubertus Lancelin, hodiernus parochus decanus ecclesiae memoratae, Nos enixis precibus flagitaverit, ut ipsam aedem titulo ac dignitate Basilicae minoris cohonestare dignaremur, Nos optatis his concedendum ultro libenterque existimavimus. Idcirco, conlatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Congregationi a Sacris Ritibus tuendis praepositis, apostolica Nostra auctoritate, praesentium vi perpetuumque in modum, ecclesiam paroecialem Beatae Mariae Virginis de Funiculo in civitate *Valenciennes*, Cameracensis archidioecesis intra fines sitam, ad titulum et dignitatem Basilicae minoris evehimus, cum omnibus honorificentiis et privilegiis, quae, hac de causa, Basilicis Almae Urbis minoribus competunt.

Porro haec largimur, decernentes praesentes Litteras Nostras firmas, validas et efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent, vel pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die X mensis iulii anno MCMXXII, Pontificatus Nostri primo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status*.

VI

TITULUS BASILICAE MINORIS CONFERTUR IN IPSA CONSECRATIONE ECCLESIAE ABBATIALI VIRGINIS DEIPARAE IN CAELOS ASSUMPTAE, CIVITATIS SANCTI PAULI IN BRASILIA, O. S. B.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Media in urbe Sancti Pauli in Brasilia exstat ecclesia abbatialis cum continenti monasterio Ordinis Sancti Benedicti, quae ab anno circiter rep. sal. MDLXXXXVIII originem ducit, quum vetus ecclesia in honorem Beatae Mariae Virginis in caelum assumptae Deo primum dicata fuit. Haec sacra aedes, fere ex integro nuper reaedificata, inter reliquas civitatis ecclesias excellit molis amplitudine, structurae nobilitate, artis operum splendore, aliisque ornamentis affabre pictis, potissimum in sacello ad augustissimum Sacramentum Eucharistiae asservandum destinato, quod emblematibus musivis seu vermiculatis valde pretiosis renidet. Hoc in templo, cura ac studio dilecti filii Michaëlis Kruse, Abbatis, exstructo et copiosa ac divite supellectili referto, monachi Ordinis Benedictini divini cultus decorem curant impense, sacrasque functiones digne peragunt ac devote. Quemadmodum sacrae exstruendae aedi numquam defuit corrogata fidelium stipes, ita eidem in posterum servandae, tam quoad spiritualia quam quoad temporalia, plurimum conferent dona et largitiones christiani populi et monachorum probata pietas, necnon indulgentiae ac privilegia quibus ex Apostolicae Sedis venia idem templum pollet. Hoc vertente a. MCMXXII, die sexta mensis augusti, nempe festo Transfigurationis D. N. Iesu Christi, dilectus filius Noster Aidanus S. R. E. Diaconus Cardinalis Gasquet, ex Ordine Sancti Benedicti, vi concessionis eidem a Nobis factae, enunciatam ecclesiam Deo sollemni ritu consecrabit; quumque, faustissimam hanc nactus occasionem, Purpuratus idem Princeps, Nos enixis precibus rogaverit, ut ecclesiam eamdem titulo ac dignitate Basilicae minoris condecorare dignemur, ita ut consecratio templi et in Basilicam erectio una simul coniungantur, Nos optatis hisce concedendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, conlatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Congregationi a Sacris Ritibus tuendis praepositis, Apostolica auctoritate, praesentium tenore perpetuumque in modum, Nos ecclesiam titulo Beatae Mariae Virginis sideribus receptae, civitatis et archidioecesis Sancti Pauli in Brasilia, ad Ordinem Sancti Benedicti pertinentem, statim ac ipsa consecrata fuerit, in Basilicam minorem

erigimus, constituimus ac declaramus, cum privilegiis atque honorificentiis omnibus et singulis, quae Basilicis minoribus huius Almae Urbis competunt.

Haec largimur, decernentes praesentes Litteras Nostras firmas, validas atque efficaces semper existere et fore; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXI iulii MCMXXII, Pontificatus Nostri anno primo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VII

TEMPLUM B. M. V. DE MERCEDE, IN URBE SANCTI IACOBI DE CILE, AD TITULUM ET DIGNITATEM BASILICAE MINORIS EVEHITUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Inter sacras aedes quibus Cilena regio nobilitatur, templum Beatae Mariae Virgini de Mercede dicatum in urbe Sancti Iacobi ipsius reipublicae principe, conspicuum iure meritoque locum obtinet. Etenim non solum molis amplitudine et structu rae atque artis operum praestantia excellit, sed etiam antiqua populi religione celeberrimum. Et sane hoc in sanctuario, iam inde a tempore quo Sancti Iacobi urbs condita fuit, devotissima asservatur lignea imago Beatae Mariae Virginis de Mercede aureo gemmatoque diademate Sanctae huius Sedis auctoritate redimita, quam ad invisendam e dissitis etiam Cilenae nationis regionibus, quotannis peregre turmatim confluunt fideles publicis in calamitatibus praesentem illius opem imploraturi. Haec animo repetentes, cum dilectus filius Emmanuel Tapia, Provincialis in republica Cilena Fratrum Ordinis Beatae Mariae Virginis a Mercede, illiusque provinciae regularis Definitores et religiosi omnes, Nos enixis precibus rogaverint ut illud templum ad Basilicae minoris gradum evehere dignaremur, hasque preces cumulent atque ornent gra-

via suffragia tum Nostri in dicta Republica Legati tum Archiepiscopi Sancti Iacobi de Cile nec non Petri Armengaudii Valenzuela Episcopi titularis Gangrensis ex Ordine Beatae Mariae Virginis de Mercede, aliorumque quamplurium ecclesiastica non minus quam civili dignitate praestantium virorum, Nos optatis his annuendum ultro libenterque existimavimus. Quam ob rem, audito venerabili fratre Nostro Antonio S. R. E. Cardinali Vico Episcopo Portuensi et Sanctae Rufinae, sacrorum rituum Congregationi Praefecto, ecclesiam in honorem Beatae Mariae Virginis de Mercede, Deo dicatam atque in urbe principe Sancti Iacobi de Cile positam, de apostolica Nostra auctoritate, praesentium vi perpetuumque in modum, ad titulum et dignitatem Basilicae minoris evehimus cum omnibus honorificentiis ac privilegiis quae minoribus huius Urbis Romae Basilicis hac de causa competunt.

Porro haec largimur, decernentes praesentes Litteras Nostras firmas, validas et efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent, vel pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIII iulii anno MCMXXII, Pontificatus Nostri primo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD R. P. D. PASCHALEM GAGLIARDI, ARCHIEPISCOPUM SYPONTINUM, DIOECESIS VESTANAE ADMINISTRATOREM: GRATULATUR EMENSUM XXV ANNUM EPISCOPATUS ET LABORES IN SYNODO APPARANDA.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — In eam incumbis curam, ex qua haud exiguos fructus te laturum confidimus. Synodi enim celebratione, quam iam diu expetiri in utraque ista dioecesi teque nunc magno cum studio apparare accepimus, novis christianae

disciplinae praesidiis novisque pietati comparatis incitamentis, innovari quodammodo videtur iuventus Ecclesiae atque uberior spes affulgere meliorum temporum. Sit igitur tibi fausta, sit felix dies 25 vertentis mensis, non ob memoriam modo initi vigintiquinque ante annos episcopalis muneris, quam memoriam tibi gratulamur ex animo, sed etiam ob feliciter absolutam Synodum impertitumque clero populoque tuo mansurum hoc caritatis vigilantiaeque testimonium.

Duplicem eiusdem diei laetitiam Nos quidem pleniorem facimus apostolica benedictione, quam, labores tuos Deo commendantes, munerum caelestium auspicem Nostraeque testem benevolentiae, tibi, venerabilis frater, et utrique tuae dioecesi peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die IX aprilis MCMXXII, Pontificatus Nostri anno primo.

PIUS PP. XI

II

AD R. P. D. FRANCISCUM CICERI, EPISCOPUM PAPIENSIUM: DE NATALI XXV COLLEGII SANCTI AUGUSTINI.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Novos ac veteres alumnos istius Collegii Sancti Augustini, qui proxime simul convenient celebraturi Collegii ipsius natalem vicesimum quintum, petis tu quidem ut hortatione sancta confirmemus in bono et ad meliora incitemus. Hortantur satis sollemnia ipsa in primisque gratiae Deo agendae: hortantur ipsae parietes communium aedium et rerum plurimarum memoria. Siquid addere oportet, addimus hoc unum. Iure Ecclesia maiora exspectat ab iis, quos adolescentes diligentius instituendos curavit. Exspectat religionis studium in luce atque in oculis omnium praestandum et exempla summae integritatis et eximiae virtutis. Quare alumni, qui in Collegio versantur, curent ut et bonitate et disciplina et scientia Ecclesiae exspectationi respondeant: recolant ceteri quae praecepta christianae vitae olim in Collegio didicerint iisdemque obsequantur in omni vitae tum publicae tum privatae actione. Cum improvidi animi esset oblata beneficia negligere, tum esset angusti accepta beneficia obliterare, non prae se ferre palam, imo non gloriari.

Habes, venerabilis frater, quibus monitis fructuosiora sollemnia reddas. Paucis his, quae tuae dicendi copiae explicanda relinquimus, addimus ex animo apostolicam benedictionem, quam munerum caelestium auspicem, tibi atque illis omnibus nec non Collegii moderatoribus ac doctoribus peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die prima maii MCMXXII, Pontificatus Nostri anno primo.

PIUS PP. XI

III

AD EMUM P. D. IOANNEM TIT. SANCTI EUSEBII S. R. E. PRESB. CARD. CSERNOCH, ARCHIEPISCOPUM STRIGONIENSIUM, CETEROSQUE ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS HUNGARIAE: COMMUNIBUS RESPONDENS LITTERIS.

Dilecte fili noster ac venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — In communi vestra epistola cum prospera et adversa gentis vestrae, tum grato animo ac memori beneficia recolitis, quae in utraque fortuna, ab Apostolica Sede, numquam intermissa liberalitate, collata in vos sunt. Collata ea quidem sunt in merentes. Locuples historia testis multa commemorat egregia Hungarorum in Ecclesiam facinora, in primisque celebrat animum catholicae fidei retinentissimum; libetque, cum primum vos alloquimur, occasionem ex his sumere Hungaros omnes compellandi Apostoli verbis: *State in fide;* neve inferatis crimen gloriae vestrae. Hortationem, ut videtis, non inopportunam faciunt tempora. Multa enim, uti aliis in locis, ita etiam in Hungaria impendent catholicis ex hoc capite discrimina, in eaque maxime advocatam velimus diligentiam vestram.

Delata a vobis officia dum vice prosequimur paternae caritatis, divinorum auspicem munerum apostolicam benedictionem, vobis omnibus, dilecte fili noster ac venerabiles fratres, clero ac populo unicuique vestrum tradito peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die II maii MCMXXII, Pontificatus Nostri anno primo.

PIUS PP. XI.

IV

AD R. P. D. LUCAM PIERGIOVANNI, EPISCOPUM CORNETANUM ET CENTUMCELLARUM, CETEROSQUE EPISCOPOS LATII SUPERIORIS: DE COMMUNI CONVENTU NUPER HABITO.

Venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Felicis exitus conventus, quem proxime celebraturi estis, non mediocre argumentum Nobis praebet sacer recessus, quem pie admodum conventui eidem praemittere decrevistis. Quid enim requirat episcopale ministerium, quid magis conducat divinae gloriae et animorum saluti se dat facilius intuendum tum cum animus nonnisi caelestia sapit et quaerit. Potiorem conveniendi causam scribitis afferre nunc vobis interdioecesanum Seminarium. Nihil est quod Nos quoque magis habeat sollicitos cum, praesertim post bellum, urgeat in dies magis *rogare Dominum messis ut mittat operarios in messem suam*. Quare consiliis coeptisque vestris propitium Deum precantes, eius auspicem gratiarum Nostraeque testem benevolentiae, apostolicam benedictionem vobis omnibus, venerabiles fratres, et gregi unicuique vestrum tradito peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XVI maii MCMXXII, Pontificatus Nostri anno primo.

PIUS PP. XI

V

AD R. P. D. IOANNEM BEDAM CARDINALE, ARCHIEPISCOPUM PERUSINUM, CETEROSQUE UMBRIAE EPISCOPOS: OFFICIOSIS LITTERIS RESPONDET EX ANNUO CONVENTU DATIS.

Venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Dimisso conventu, quem Asisii dudum egistis, antequam ad vestra reverteretis, ea Nobis nuntiastis in quae maxime collata voluistis consilia vestra. Sunt ea sollemnia coetus Eucharistici, qui proxime Romae habebitur et Concilium Provinciale, quod propediem celebrare propositum

vobis est. Pergratum utrumque Nobis. Cupimus enim ut sollemnibus iisdem adsint frequentiores qui Romae sunt propiores; et ad Provinciale Concilium quod attinet, oblata occasione libenter utimur, ut pastoralem diligentiam vestram advocemus praesertim in sacra Seminaria, quae nunc, uti fere ubique, ita etiam apud vos vim sentiunt praeteriti belli. Hoc nimirum providendum, ut dominicus ager operarios ne desideret. Multum hac in re proderit opera parochorum, qui semina vocationis sanctae mature in adolescentibus deprehendere valent et bona cum spe excolere. Vix est, ut videtis, quod studia vestra requirat magis. Nos quidem, quoniam *omne datum optimum et omne donum perfectum desursum est,* caelestium conciliatricem gratiarum Nostraeque testem benevolentiae, apostolicam benedictionem vobis omnibus, venerabiles fratres, clero ac populo unicuique vestrum tradito peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XVIII maii MCMXXII, Pontificatus Nostri anno primo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

I

DUBIUM

CIRCA ACCEPTATIONEM RESCRIPTI SAECULARIZATIONIS VEL DISPENSATIONIS VOTORUM.

Huic Sacrae Congregationi propositum fuit pro opportuna solutione sequens dubium:

« An Religiosus qui saecularizationis indultum aut simplicium voto-
« rum dispensationem impetravit, possit primum aut alteram recusare
« cum a locali Superiore eiusdem notitiam accipit, quamvis Superior
« generalis in scriptis iam exsecutoriale decretum rescripti emiserit ad
« normam can. 56 Codicis iuris canonici ».

Praerequisito igitur Consultorum voto, dubium propositum fuit Emis PP. in plenario coetu diei 9 iunii 1922, qui, re mature perpensa, respondendum censuerunt:

« *Affirmative,* dummodo Superiores graves rationes in contrarium
« non habeant, quo in casu ad Sacram Congregationem referant ».

In audientia autem die sequenti habita ab infrascripto Secretario, SSmus Dominus Noster Pius Pp. XI Emorum PP. resolutionem adprobavit.

Datum Romae ex Secretaria Sacrae Congregationis de Religiosis, die 1ª augusti 1922.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

Maurus M. Serafini, O. S. B., *Secretarius.*

II

APPROBATIO

Ssm̃us Dñus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, decreto Sacrae Congregationis,

27 iulii 1922. — Instituti Sororum vulgo *Hijas de la Divina Pastora* nuncupati, cuius domus princeps in oppido archidioecesis Hispalensis vulgo « Sanlucar de Barrameda » sita est, *Constitutiones definitive approbavit.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

DECRETUM

INDICITUR VISITATIO APOSTOLICA NONNULLARUM MISSIONUM INDO-SINENSIUM

Cum in Indosinensi regione, laeta, Deo adiuvante, his postremis temporibus, catholica fides incrementa susceperit ac ampliore libertate a publicis auctoritatibus ipsa donata sit, hoc Sacrum Consilium Christiano Nomini Propagando, earum missionum necessitatibus commodisque optat uberius prospicere ut uniformi ad sacrorum canonum normam roborata disciplina atque animorum viriumque inter varias missiones arcta consociatione formata, ad feliciores progressus res christiana adducatur.

Qua de re, ab infrascripto eiusdem Sacrae Congregationis Cardinali Praefecto facta relatione Ssm̃o D. N. Pio Pp. XI in audientia diei 22 mensis maii anni 1922, Sanctitas Sua decrevit ut Apostolicus Visitator in Indosinenses regiones, quae Delegati Apostolici Indiarum Orientalium iurisdictioni non sunt subiectae, mitteretur, eo fine et consilio ut, de mandato atque auctoritate Apostolicae Sedis missiones perlustrans, omnia accurate investiget de praesenti missionum statu, progressu ac neces-

sitatibus; consultisque earum Praesulibus, cum iis agat de iisdem negotiis; et postea, peracta integra visitatione, Sedi Apostolicae ea proponat quae sibi maxime opportuna videantur ad maiora catholicae religionis incrementa promovenda; datis interim, si quae moram haud patiantur, provisionibus quas magis in Domino expedire iudicaverit, ac ceteris peractis quae, iuxta traditas eidem Visitatori Apostolico per ipsam Sacram Congregationem instructiones, demandata fuerint.

Hoc autem Visitatoris Apostolici munus eadem Sanctitas Sua committendum iussit R. P. D. Henrico Lecroart, Vicario Apostolico de Celi Meridio-Orientali, quem egregiae animi dotes ac rerum experientia ad id officium apprime commendant; cum omnibus facultatibus necessariis et opportunis.

Qua super re praesens decretum confici Sanctitas Sua iussit, contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 7 iunii 1922.

G. M. Card. van Rossum, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† P. Fumasoni-Biondi, Archiep. Diocletanus, *Secretarius.*

II

DECRETUM

SEDES VICARIATUS APOSTOLICI DE KUAM-TOM OCCIDENTALI ET HAINAN, IN SINIS, TRANSFERTUR AD URBEM PAKHOI.

Recto et utili missionum regimini quam maxime expedit et confert ut Ordinarius in ea civitate sedem constituat quae, prae ceteris, viarum facilitate et frequentia, accessum praebeat celeriorem omnibus aliis missionis locis.

Quum itaque actualis residentia vicariatus apostolici de *Kuam-tom* occidentali et *Hainan* in Sinis in extrema parte missionis sita sit, scilicet in urbe *Fort Bayard*, dum minimus est ibi numerus christianorum, et e contrario urbs *Pakhoi* nuncupata, sive incolarum et catholicorum numero, sive hominum rerumque commerciis, sive denique facili viarum accessu, praestantior sit, R. P. D. Augustinus Gauthier, Vicarius Aposto-

licus praedicti vicariatus, ad maius catholicae fidei incrementum et decus populique christiani commodum, postulavit ut sedes vicariatus ab urbe *Fort Bayard* in urbem *Pakhoi* transferretur; cui petitioni haec Sacra Congregatio Propagandae Fidei, facultatibus ordinariis sibi a SSmo Domino Nostro Pio div. Prov. PP. XI factis, adnuendum censuit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae ex aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 5 augusti 1922.

G. M. Card. van Rossum, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† P. Fumasoni-Biondi, Archiep. Diocletan., *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

DUBIUM

DE MISSIS INFRA OCTAVAM PRIVILEGIATAM III ORDINIS

Expostulatum est a Sacra Rituum Congregatione: « Utrum infra « Octavam privilegiatam tertii ordinis, uti est, Romae, Octava Ss. Petri « et Pauli Apostolorum, occurrente festo ritus semiduplicis, dici possint « Missae de ipsa Octava; an prohibeantur per novas Missalis Rubricas, « tit. IV, n. 5? ».

Et Sacra eadem Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis voto, omnibus perpensis, respondendum censuit:

« *Affirmative* ad primam partem, *negative* ad secundam; et Rubrica « intelligenda est de Officiis ab ipsa Octava extraneis ».

Atque ita rescripsit et declaravit. Die 8 iulii 1922.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Alexander Verde, *Secretarius.*

II

DUBIA

DE COETU FIDELIUM SACRO ADSTANTIUM: AN RESPONDERE POSSINT CONIUNCTIM PRO MINISTRO, VEL LEGERE ELATA VOCE QUAE SUNT CANONIS.

Sacrorum Rituum Congregationi proposita sunt, pro opportuna declaratione, sequentia dubia; nimirum:

« I. An liceat coetui fidelium adstanti sacrificio Missae, simul et « coniunctim respondere, loco ministri, sacerdoti celebranti?

« II. An probandus sit usus, quo fideles Sacro adstantes, elata voce « legant Secreta, Canonem, atque ipsa Verba Consecrationis, quae, pau- « cissimis in Canone verbis exceptis, iuxta Rubricas *secreto* dici debent « ab ipso sacerdote ».

Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis voto, omnibus mature perpensis, ita respondendum censuit:

« Ad I. Ad Rm̄um Ordinarium iuxta mentem ». Mens autem est: « Quae per se licent, non semper expediunt ob inconvenientia quae « facile oriuntur, sicut in casu, praesertim ob perturbationes quas sacer- « dotes celebrantes et fideles adstantes experiri possunt cum detrimento « sacrae actionis et rubricarum. Quapropter expedit, ut servetur praxis « communis, uti in simili casu pluries responsum est ».

« Ad II. *Negative;* neque permitti potest fidelibus adstantibus quod « a Rubricis vetitum est sacerdotibus celebrantibus, qui Canonis verba « *secreto* dicunt, ut sacris Mysteriis maior reverentia concilietur, et in « ipsa Mysteria fidelium veneratio, modestia et devotio augeantur; « ideoque mos enuntiatus, tamquam abusus, reprobandus est, et, sicubi « introductus sit, omnino amoveatur ».

Atque ita rescripsit, declaravit atque decrevit. Die 4 augusti 1922.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Alexander Verde, *Secretarius.*

III

ADDITIONES FACIENDAE IN RITUALI ROMANO

TITULUS V

Caput I

DE SACRAMENTO EXTREMAE UNCTIONIS

Post rubricam n. 20, sequens instructio addatur: *21. Quando pluribus simul infirmis hoc Sacramentum ministratur, Sacerdos singulis aegrotis crucem pie deosculandam porrigat, omnes preces quae unctiones praecedunt, plurali numero, semel recitet, unctiones cum respectivis formis super singulos aegrotos efficiat, omnes vero preces quae unctiones subsequuntur, plurali numero semel dicat.*

Caput II

ORDO MINISTRANDI SACRAMENTUM EXTREMAE UNCTIONIS

N. 7 . . . . . Mox dicat: « In nómine Patris », etc., post verba « per invocatiónem » addatur: « gloriósae et sanctae Dei Genitrícis Vírginis « Maríae, eiúsque ínclyti Sponsi Ioseph, et ómnium », etc. (uti in Oratione tit. V, cap. 7, *Proficíscere,* etc.).

Caput VI

RITUS BENEDICTIONIS APOSTOLICAE IN ARTICULO MORTIS

Rubrica n. 7 compleatur per sequentem instructionem (depromptam ex appendice Breviarii Romani et ex Decreto S. R. C. diei 8 martii 1879, n. 3483):

Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendae, neque praemissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim Sacerdos Benedictionem ei impertiatur, dicendo:

« Dóminus noster », etc., ut supra.

Et si mors proxime urgeat dicat:

« Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam ple« náriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine « Patris ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen ».

« Per sacrosáncta », etc., ut supra.

« Benedícat te », etc., ut supra.

In casu vero necessitatis sufficit dicere:

« Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam ple-
« náriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo, et benedíco
« te. In nómine Patris ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen ».

Post n. 4 addatur:

N. 5. Quando huiusmodi Benedictio Apostolica pluribus simul infirmis impertitur, omnia dicantur semel ut supra, singulari tantum numero in pluralem immutato.

« N. 6. *Postea dicit:* ℣ Adiutórium », etc.

Caput VII

ORDO COMMENDATIONIS ANIMAE

In Oratione « Proficíscere », etc., post verba « Vírginis Maríae » addatur: « in nómine beáti Ioseph, ínclyti eiúsdem Vírginis Sponsi ».

In Oratione « Comménde te », etc., post verba « te compléxus astrín-
« gat » addatur: « Sanctus Ioseph, moriéntium Patrónus dulcíssimus,
« in magnam spem te érigat ».

Post Orationem « Clementíssima Virgo », etc., addatur sequens:

Oratio.

« Ad te confúgio, Sancte Ioseph, Patróne moriéntium, tibíque, in
« cuius beáto tránsitu vígiles adstitérunt Iesus et María, per hoc utrúm-
« que caríssimum pignus, ánimam huius fámuli (*vel* fámulae) *N.* in
« extrémo agóne laborántem eníxe comménde, ut ab insídiis diáboli, et
« a morte perpétua, te protegénte, liberétur, et ad gáudia aetérna per-
« veníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

« ℟ Amen ».

Caput VIII

IN EXSPIRATIONE

Post verba « hora mortis súscipe » addatur: « Sancte Ioseph, ora
« pro me. Sancte Ioseph, cum beáta Vírgine Sponsa tua, áperi mihi
« divínae misericórdiae sinum.

« Iesu, María, Ioseph, vobis cor et ánimam meam dono.

« Iesu, María, Ioseph, adstáte mihi in extrémo agóne.

« Iesu, María, Ioseph, in pace vobíscum dórmiam et requiéscam ».

ROMANA

Has variationes, sive Instructiones et Orationes titulo V Ritualis Romani, opportune ac respectivis in locis addendas, a Sacra Rituum Congregatione propositas, Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI, referente infrascripto Cardinali eiusdem Sacri Consilii Praefecto, suprema auctoritate Sua approbavit, et in futuris editionibus eiusdem Ritualis inseri iussit.

Die 9 augusti 1922.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Alexander Verde, *Secretarius.*

S. CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET DE STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

I

CALVEN. ET THEANEN.

DE UNIONE SEMINARIORUM CALVENSIS ET THEANENSIS IN SEMINARIUM INTERDIOECESANUM THEANI CONSTITUENDUM.

DECRETUM

Pluribus abhinc annis sacra Seminaria dioecesium Calven. et Theanen., quae aeque principaliter sunt unitae, pro variis rerum adiunctis minime ad eas normas ordinari et regi compertum est, quae horum institutorum naturae et fini respondent, quasque Sedes Apostolica iugiter praescripsit.

Quapropter SSmus D. N. Benedictus PP. XV, cui nihil est antiquius nil potius quam ut haec instituta pariter doctrinae integritate et

vitae sanctimonia floreant, omnibus mature perpensis, censuit aequiori clericorum institutioni consultum fore, si ambo dioecesium Calven. et Theanen. Seminaria coalescerent in unum, et hoc in ipsa civitate Theanen., ubi Episcopus degit, cui munus est praecipuum assiduam vigilantiam suam bono alumnorum sacri ordinis impertiendi. Quod consilium non modo nullum dioecesi Calven. afferet detrimentum, imo potius maximam utilitatem et commodum; siquidem exploratum est dioecesium fortunam cum recta clericorum institutione coniungi.

Proinde haec Sacra Congregatio Seminariis praeposita, cui ab ipso Beatissimo Patre demandatum est ut ea statuat, quae huic exsequendo consilio paria sunt, praesenti decreto quae sequuntur decernit:

I. Ex duobus Seminariis Calven. et Theanen. nunc existentibus fiat unum, et hoc constituatur in civitate Theanen., sit utrique dioecesi proprium, et Seminarium interdioecesanum Calven. et Theanen. nuncupetur;

II. Bona et reditus, iura et onera simul et privilegia ad Seminaria Calven. et Theanen. spectantia, Seminario interdioecesano exinde addicantur;

III. In eligendo Deputatorum coetu sive pro disciplina, sive pro bonorum temporalium administratione, ad normam can. 1359, Episcopus utrumque Capitulum Calven. et Theanen. audiat.

Rmo Ordinario Calven. et Theanen. Sacra Congregatio tribuit facultatem quae superius statuta sunt exsequendi, eique mandat ut de peracta exsecutione ad ipsammet referat.

Contrariis quibuslibet, etiam specifica mentione dignis, minime obstantibus.

Datum Romae, die 2 augusti, anno 1921.

CAIETANUS CARD. BISLETI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

Ioseph Rossino, *Substitutus.*

II

ROMANA

PONTIFICIAE UNIVERSITATI GREGORIANAE DE URBE FACULTAS CONCEDITUR PHILOSOPHIAE VEL SACRAE THEOLOGIAE « MAGISTROS AGGREGATOS » RENUNTIANDI

DECRETUM

Pontificia Universitas Gregoriana Collegii Romani Societatis Iesu, abhinc tribus annis, Sacra hac Congregatione probante, biennales altiorum studiorum cursus instituit, ut ii, qui ordinarium philosophiae sive theologiae curriculum essent emensi et laurea doctorali donati, in alterutra vel utraque disciplina perfectiores evaderent.

Cum autem laetos uberesque hoc institutum iam ediderit fructus, Rmus Praepositus generalis eiusdem Societatis enixe postulavit ut Apostolica Sedes huiusmodi cursus sua firmaret auctoritate ac novum honoris titulum auditoribus illum merentibus decerneret.

Itaque, in plenario conventu, habito die XXI aprilis anno vertente, Eminentissimi Patres non modo rem vehementer probarunt, sed etiam censuerunt ut Universitati Gregorianae potestas fieret delectos auditores suos vel philosophiae vel theologiae *Magistros aggregatos* renuntiandi his condicionibus:

I) si auditores iam doctoris lauream essent adepti;

II) si in ipsa Universitate Gregoriana Collegii Romani biennium integrum Magisterii scholam frequentassent, scholaeque exercitationibus interfuissent;

III) si aptis experimentis, idest periculis verbo factis et scriptione ad scientiae rationes exacta, idoneos se ad docendum probavissent.

Die XXIII eiusdem mensis, Emorum Patrum sententiam, referente infrascripto Sacrae Congregationis Secretario, Ssmus D. N. Pius PP. XI ratam habuit et ad effectum adduci iussit. Quamobrem Sacra Congregatio, mandato Sanctissimi, decernit ut Pontificia Universitas Gregoriana Collegii Romani, seu Praepositus generalis Societatis Iesu, sicut academicos gradus in philosophia, in theologia et in iure canonico, pro accepta ab hac Apostolica Sede potestate, confert, sic possit titulum *Magistri aggregati* facultatibus philosophiae vel theologiae ipsius Universitatis conferre sub iis condicionibus, quae supra memoratae sunt; et hac

potestate ei liceat uti in eorum quoque auditorum gratiam, qui his tribus annis integrum Magisterii cursum rite absolverint.

In creandis autem Magistris aggregatis eaedem observentur iuris solemnitates, quae in ipso Athenaeo Gregoriano et in ceteris Academiis pontificiis observari debent, cum ad gradus academicos idonei promoventur.

Qui vero hunc Magisterii titulum consecuti sint, eos Sacra Congregatio valde commendatos vult locorum Ordinariis, utpote maxime aptos ad philosophiam theologiamve vel aliquam earum disciplinarum partem tradendam cum in Seminariis tum in Universitatibus aliisque clericorum Collegiis, quibus facta facultas sit academicos gradus conferendi.

Datum Romae ex Secretaria Sacrae Congregationis Seminariis et studiorum Universitatibus praepositae, die XXIII, mense iunio, in festo Ssmi Cordis Iesu, anno MCMXXII.

CAIETANUS CARD. BISLETI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† Iacobus Sinibaldi, Ep. Tiberien., *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

NOMINATIONES

Successivis decretis, Sacra Congregatio pro Ecclesia Orientali:

10 iulii 1922. — Missioni Fratrum Franciscalium Superioris Aegypti praefecit R. P. Marianum Libri, O. F. M.

13 iulii. — Missioni Presbyterorum Sancti Vincentii a Paulo, vulgo « Lazaristes », in Perside, praefecit R. P. Franciscum Berthonnesque, ex eadem religiosa Congregatione.

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

I

PARISIEN.

NULLITATIS MATRIMONII (PEMJEAN-THÉBAUT)

Benedicto PP. XV feliciter regnante, Pontificatus Dominationis Suae anno septimo, die 11 augusti 1921, RR. PP. DD. Franciscus Solieri, Ponens, *Iosephus Florczak et Iacobus Sole, Auditores de turno, in causa* Parisien. Nullitatis matrimonii *inter* Violam Pemjean, *actricem, repraesentatam per legitimum procuratorem, D. Nazarenum Ferrata, advocatum, et* Rogerium Thébaut, *reum conventum, contumacem, interveniente et disceptante in causa R. D. Vinculi Defensore huius Sacri Tribunalis, hanc tulerunt definitivam sententiam.*

Viola Pemjean, e familia religionis catholicae quam maxime observantissima, die 3 ianuarii anno 1911, Parisiis, in ecclesia parochiali Sancti Rochi, matrimonium cum Rogerio Thébaut coram Ecclesia contraxit. Hoc matrimonium infelicissimum habuit exitum. Nam, cum notum esset et Violae et eius parentibus, dictum Thébaut, patris mores gerentem, non modo catholicae religionis non esse studiosum, sed imo eidem summopere infensum, dum de matrimonio contrahendo ageretur. Viola Rogerio declaravit, se cum eo non esse nupturam nisi ei serio promitteret, ut ipsa plena frueretur libertate religionis catholicae praecepta servandi, ac filii nascituri baptizarentur catholicisque principiis imbuerentur. Quae omnia Rogerius Thébaut semel atque iterum promisit. Verum statim apparuit Rogerium promisisse quod *ex condicto* servaturus non erat. Etenim, civili caeremonia peracta, imagines sacras e cubili nuptiali Rogerius abstulit. In ipsa matrimonii celebratione Rogerius impudenter se gessit atque sponsae preces legenti dixit aperte « que c'était stu-

« pide de lire ces choses ». Parocho consensum matrimonialem sciscitanti primo respondere renuit, imo anulo nuptiali benedicto anulum non benedictum supposuit. Inito matrimonio, Rogerius acerrime obstitit, ne uxor ecclesiam frequentaret, illam compulit ut feria sexta maioris hebdomadae carnes ederet, illamque prohibuit quominus praecepto paschali satisfaceret, imo eo progressus est ut mortem ei minaretur si filius nasciturus baptizaretur. Ex his iurgia ac contentiones statim inter sponsos orta sunt; resque adeo processerunt ut uxor ad parentes suos confugere coacta sit; et licet parentum suasione ad domicilium viri prima vice se reddiderit, tamen denuo fugit amplius non reversura. Cohabitatio coniugalis per quindecim circiter dies perduravit. Ne autem cum perfido viro quid commune haberet, Viola civile divortium petiit et obtinuit. Hinc curiam Parisiensem adiit petens ut eius matrimonium ob non impletam conditionem sub qua, ut ipsa ait, initum est, nullum declararetur. Processu rite ad normam iuris apud curiam Parisiensem instructo, die 2 octobris anni 1920 sententia prodiit qua matrimonium inter Violam Pemjean et Rogerium Thébaut initum, nullum ob non impletam conditionem declaratum est. A qua sententia, ad normam iuris, iugalis vinculi Defensor ad hoc sacrum Tribunal appellavit. Quare in secunda instantia haec nullitatis matrimonii causa sub consueto dubio huic sacro Tribunali proponitur: ***An de matrimonii nullitate constet in casu.***

In iure. — Matrimonium, etiamsi ad Sacramenti dignitatem a Christo Domino nostro elevatum sit, nihilominus contractus naturam non immutavit. Et cum contractus sit « duorum vel plurium in idem « placitum consensus », ut matrimonium consistat, oportet ut contrahentium consensus in idem placitum cadat, nempe in tradenda sibi mutua potestate in corpora in ordine ad prolis generationem. Nil prohibet tamen de facto quominus consensus matrimonialis ***sub conditione*** ponatur; quo in casu matrimonii valor vel suspenditur, vel statim matrimonium nullum est, secundum quod agatur vel de conditione proprie dicta, nempe de futuro libero contingenti, vel de praesenti vel de praeterito vel de futuro necessario agatur, quae postremae conditiones, ut notum est, conditiones improprie dictae merito appellantur (*Cod. iuris canon.*, can. 1092).

De quacumque conditione agatur, ut matrimonium vere sub conditione initum habeatur, oportet: 1° ut conditio luculentis argumentis probetur. Nam id generale est in omni contractu. ut protestatio unius nihil in foro externo prosit. « Sola intentio promissoris non facit con-

« ditionem, quae, in mente unius retenta, dicitur propositum abortivum « et nihil in foro externo operatur » (Inter *recentiores*, decis. 195, § 13; cfr. decis. rotal. an. 1909, pag. 108). Id magis de matrimonio dicendum est, quod in sui favorem iuris praesumptionem habet, adeo ut quidquid contra matrimonii valorem adducitur perspicue probandum sit (can. 1014 *Codicis iur. can.*). Quod si compars dicat, in matrimonio ineundo conditionem *sine qua non* inscia parte apposuisse coram testibus, quia dolo egit - quidquid sit de huius conditionis valore in foro interno - in foro externo saltem difficilioris est probationis, cum omnes iuris praesumptiones contra eum militent qui tali modo, inscia altera parte, dolose in matrimonium consenserit. 2° Ulterius oportet, ut vel in actu matrimonii contrahendi, vel ante matrimonii celebrationem conditio *actu positivo mentis* ponatur, nec fuerit inde revocata. Primo in casu, intentio conditionata dicitur *actualis;* altero in casu *virtualis* auditur (D'Annibale, *Summ. Theol. Mor.*, I, n. 135; Reiff., *Ius Canon.*, IV. I, n. 346 et seqq.). Unde intentio conditionata, *actualis* semper requiritur, vel in actu contrahendi matrimonium, vel tempore quod matrimonii celebrationem praecesserat. Quamobrem illa intentio quae *habitualis* dicitur non sufficit, ut matrimonium sub conditione initum dicatur. Nam intentio habitualis non est nisi habitudo qua quis matrimonium non contraxisset si errorem, sub quo matrimonium contrahit, cognovisset. Talis autem conditio nullo modo consensum afficit qui absolute praestatur, alioquin quodlibet matrimonium sub errore qualitatis initum nullum esset. E contrario intentio *virtualis*, quam *actualis* intentio praecessit, quaeque non fuerit revocata, in ipsa matrimonii celebratione, perseverat (D'Annibale, *Summ. Theol. Moral.*, I, n. 135; Reiff., l. IV, t. I, n. 346 et seqq.). Emus Gasparri docet: « Evidens est « matrimonium esse nullum ex defectu consensus, si supponatur et « conditionem vere ac proprie dictam *sine qua non* appositam fuisse et « hanc conditionem, quae de facto deficit, non fuisse revocatam: esse « nullum, inquam, in foro externo si illa duo, clare, argumentis et indiciis « moralem certitudinem parientibus, probentur... Omnes admittunt ma- « trimonium esse nullum si conditio sit tantum virtualis, scilicet, quando « in actu matrimonii de ea ne verbum quidem factum sit, sed apposita « antea fuerit, non revocata » (*De matrimonio,* vol. II, n. 1024). Semel autem constet conditionem, intentione actuali, ante matrimonium positam fuisse, revocata non praesumitur nisi probetur; ut probat Pitonius, *Discept. Eccles.*, 52, n. 39. Nam, ut dicitur in Versalien. *Nullitatis matrimonii* « revocatio est factum, et facta non praesumuntur sed probantur » (*Acta Apost. Sedis*, pag. 389, vol. X). 3° Tandem considerandum

est conditiones, sub quibus matrimonium iniri potest, esse aliquando *potestativas* seu *arbitrarias,* quae nempe a sola et libera voluntate pendent illius qui dando vel faciendo illas implere potest: veluti « ducam te, si religionem christianam amplecti velis ». Qua in re bene distinguendum est inter id quod sub conditione ponitur cuique alligatur consensus vel dissensus, et eiusdem conditionis implementum. Profecto, qui consensum in matrimonio subordinat promissioni alterius partis aliquid faciendi vel praestandi, in conditione ponit *ipsam promissionem quae sincere et serio fieri debet animo sese obligandi,* non vero in conditione promissionis adimplementum cadit, quod est potius obligationis seu promissionis obiectum. Unde si quis, suscepta obligatione, promissionem non adimplet, matrimonium ex hoc tantum invalidum dici non potest. Quod enim altera pars voluit cuique consensum alligavit, nempe susceptio obligationis, adimpletum est, hinc matrimonium stat. Quare bene ait De Angelis (*Praelectiones*, hoc titulo, n. 7), violationem promissionis contractus valorem non inficere, aut obligationis cuius est causa. Conditio inest, ut ait sacri vinculi Defensor, in actu promissionis non in ipsius promissionis implemento. Unde si constet, compartem *ficte* promisisse nullamque intentionem habuisse sese obligandi, conditio sub qua altera pars consensit, non verificaretur, et matrimonium, non verificata conditione, merito nullum renunciaretur (D'Annibale, loc. cit., n. 41). De cetero, promissione facta, sincere facta praesumitur, nisi contrarium evidenter probetur.

Nec verum est, consensum alligari non posse promissioni cuius implementum ex voluntate promittentis pendet. Nam in his adest aequivocatio. Siquidem, si promissionis implementum ita a libera voluntate promittentis penderet, ut hic nullam susceperit obligationem adimplendi quod promisit, certe, prouti nulla adest in casu obligatio, ita nulla huic obligationi non existenti alligari posset conditio. Quod si, e contrario. promittens libertatem habet non de iure sed *de facto,* non adimplendi obligationem promissione susceptam, quisque potest suum consensum huic conditioni alligare, ut nempe altera pars ad aliquid dandum vel praestandum se sincera promissione obliget.

Neque tenet comparatio inter promissiones quae ex canonum dispositione in matrimoniis mixtis exiguntur, in quibus dispensatio non conceditur nisi, praeter iustas causas, cautionem praestiterit coniux acatholicus de amovendo a coniuge catholico perversionis periculo, et uterque coniux de universa prole catholice tantum baptizanda et educanda promittat, ac moralis certitudo habeatur de cautionum implemento. Siquidem, et si pars acatholica has cautiones seu promissiones

in pactum deductas et scripto exaratas non adimpleat, plenissimo quidem suo valore matrimonium consistit. Etenim, cum hae promissiones ab Ecclesia imponantur, pars catholica his promissionibus consensum matrimonialem non alligat, neque in essentialia contractus matrimonialis ingrediuntur. Quare, etiamsi pars acatholica *ficte* promittat, peccat utique, sed quia consensus alterius partis his promissionibus non subiicitur tamquam conditioni *sine qua non*, matrimonium validum nihilominus censendum erit. Secus vero dicendum quoties constet partem catholicam has promissiones petiisse tamquam conditionem sine qua matrimonium non contraheret, et simul constet partem acatholicam *ficte* promisisse *ficteque* promissiones iuramento confirmasse.

In facto. - Hisce praehabitis ad factum descendentes, ex actis luculenter deprehendimus:

1. Fundamentum adesse quo dña Viola rationabiliter a Rogerio Thébaut promissionem solemnem exegisset, et quidem sub conditione *sine qua non* matrimonium contraheretur, ut nempe liberum ei esset praecepta religionis catholicae servare ac filios baptizare eosque in religione catholica educare. Etenim ex toto processu constat, ipsam dñam Violam eiusque parentes principiis catholicis esse imbutos, ac religionis catholicae quam maxime observantissimos, eisque notum fuisse Rogerium et eius praesertim patrem non modo religionis catholicae praecepta negligere, sed esse catholicae religioni infensissimos. « Je savais - ait Viola - que Roger Thébaut ne pratiquait pas la reli« gion catholique dans laquelle il avait été élévé ». Item actricis mater ait: « Roger Thébaut n'était pas pratiquant ». Imo, ipsa actrix Rogerium ita allocuta est: « Je sais que malheureusement vous ne partagez « pas mes sentiments religieux: c'est pourquoi je tiens à m'entendre « avec vous avant d'aller plus loin; je suis catholique pratiquante, je « veux que mes enfants soient élevés comme moi-même, et si vous ne « pouvez pas me promettre de réaliser plus tard ce petit programme, « je me verrai forcée de ne pas vous épouser. Je ne me marie que dans « ces conditions ». De aversione autem Rogerii Thébaut eiusque patris erga religionem catholicam, deque pietate et religiositate Violae eiusque familiae ex toto processu evidenter constat. Quamobrem quod Viola illam conditionem *sine qua non* contrahendo matrimonium cum Rogerio apposuerit, omnino rationabile videtur, ac in actis processualibus evidenter fundamentum habet.

2. Verum, RR. PP. DD. non solum animadverterunt fundamentum seu causam rationabilem exstitisse, qua talis promissio sub conditione

sine qua non a Viola exigeretur, sed etiam manifestum esse, realiter actricem dictam conditionem apposuisse. Iam ipsa actrix in libello causae introductionis ait: « Monsieur Thébaut nous avait donné lieu « de suspecter de sa religion. Mis en demeure sous la foi du serment « qu'il me laisserait toute liberté de pratiquer ma religion et informé « que j'attachais à cette promesse sérieuse et loyale la valeur de mon « consentement, il ne se décida que lorsqu'il vit que la promesse était « vraiment indispensable et il fit devant ma mère et moi le simulacre « de cette promesse ». A iudice interrogata Viola respondit: « Oui, j'ai « demandé à mon futur de me promettre formellement de me laisser « pratiquer librement mes devoirs religieux. Il me l'a promis, sachant « d'ailleurs parfaitement que s'il ne me faisait pas cette promesse, je « ne donnerais pas suite au projet de mariage. C'est dans ces condi- « tions que nous fûmes fiancés ». Et alibi, ut supra vidimus, a iudice interrogata Viola testatur ita se Rogerium allocutam esse: « Je sais que « malheureusement vous ne partagez pas mes sentiments religieux... Je « ne me marie que dans ces conditions. Il me promit alors de n'en- « traver en rien ma liberté religieuse, il me dit que c'était une affaire « entendue... J'avais voulu poser une *condition sine qua non;* il l'avait « acceptée. C'est pourquoi, par la suite, je n'ai senti le besoin d'un entre- « tien seul à seul avec mon fiancé sur ce sujet ». Narrat autem Viola Rogerium eamdem promissionem ex petitione matris eiusdemque actricis sponsalium tempore renovasse, ipsamque promissionem tamquam *conditionem sine qua non* praetensam fuisse. Cum enim Viola Rogerio promissionem iam factam recordata esset, mater actricis dixit: « De quoi « parlez-vous donc? Je la mis sommairement au courant de notre con- « versation. Elle fit très bien comprendre à Roger Thébaut que son « consentement à elle comme le mien dépendait de sa reponse (circa « libertatem religiosam uxori relinquendam). *C'est à prendre ou à lais- « ser* ». Rogerius vero respondit: « C'est entendu, oui; j'ai promis à Vio- « lette: ce sera ainsi!... Oui, ils seront baptizés, puisqu'il n'y a pour vous « que cela qui compte ». Haec omnia, quae ab actrice dicta sunt, optime ab aliis testibus confirmantur. Etenim mater actricis deponit: « Ma fille « fit très bien comprendre à Roger Thébaut qu'elle posait une condi- « tion sans laquelle les fiançailles d'abord, le mariage ensuite ne pou- « vaient pas être célébrés. Roger Thébaut s'engagea alors formellement « à cesser toute hostilité religieuse et par conséquent laisser sa femme « libre d'accomplir les devoirs spirituels et il souscrivit dès mainte- « nant à l'obligation de faire baptizer les enfants ». Et cum Rogerius Thébaut eamdem promissionem matri actricis, hac adstante, renovaret

dicens: « C'est entendu, je l'ai promis à Violette, ils serons baptizés, « puisqu'il n'y a pour vous que cela qui compte », mater respondit: « Oui, vous-savez que pour moi il n'y a que ceux-là qui comptent: c'est « la condition ». Testatur igitur Viola, se in matrimonium cum Rogerio consensisse ***sub conditione sine qua non;*** haec confessio ab eius matre, sub cuius oculis matrimonium conclusum et celebratum fuit, confirmatur. In novo vero examine actrix deposuit: « Mon fiancé savait très « bien que par sa réponse il concluait un pacte avec moi. Il savait très « bien, il avait très bien compris la condition que je lui avais posée « en termes équivalents: ou il me laisserait libre d'accomplir tous mes « devoirs religieux et de faire baptizer mes enfants et dans ce cas je « consentirais au mariage, ou bien il ne s'engagerait pas à observer « cette condition et dans ce cas je refuserait formellement à contracter « mariage avec lui ». Itemque mater actricis testatur: « La fiancée n'au- « rait certainement pas accepté d'épouser le jeune homme, si le jeune « homme ne s'était pas engagé à abandonner sa mentalité anticatho- « lique, à laisser sa femme accomplir ses devoirs religieux et par con- « séquent à faire baptizer les enfants. C'était d'ailleurs une ***condition « sine qua non*** au consentement de ma fille ». Pater actricis sub iuramento deponit: « Nous voulions obtenir de ce dernier la promesse, « qu'il modifierait sa mentalité antireligieuse et par conséquent qu'il « laisserait sa femme libre de faire ses devoirs et de baptizer les enfants. « Ce fut l'object d'une condition portée très nettement par ma fille et « acceptée de même par Roger Thébaut. Cette condition fut renou- « velée encore par ma femme et acceptée une fois encore par Roger « Thébaut avant le mariage... Violette a exigé de son futur la promesse « qu'elle aurait toute liberté de pratiquer sa religion... Cette promesse « était certainement grave dans sa pensée, et elle aurait rompu les pour- « parlers si elle ne l'avait pas obtenue ». Item dña Faivre de Costa inquit: « Mon amie (nempe Viola) tenait essentiellement à cette pro- « messe et si elle ne l'avait pas obtenue, elle n'aurait jamais consenti « à épouser Monsieur Thébaut, et celui-ci a certainement compris que « s'il ne s'engageait pas comme on lui demandait, il n'obtiendrait pas « la main de Violette Pemjean; c'est pourquoi il a promis ». Et testis addit: « La promesse en question a été renouvellée environ huit mois « avant le mariage devant Madame Pemjean, au cours d'un voyage en « Angleterre, pendant l'été ». Eadem habet testis Monier, quae de facta promissione tempore non suspecto ab ipsa actrice notitiam habuit: « Violette me l'a dit elle-même au moment même où la chose venait « de se faire, lors d'un voyage qui m'avait amenée à Paris. La pro-

« messe a été renouvellée devant Mad. Pemjean; Mr Thébaut a dû com-
« prendre que sa fiancée tenait effectivement à ce point et que son con-
« sentement au mariage y était subordonné ». Etiamsi Rogerius in hac causa contumax sit eiusque testimonium desit, tamen eius pater quae ab actrice aliisque testibus relatis prolata sunt plene confirmat. Ait enim: « Mon fils m'a dit que sa fiancée Mlle Violette Pemjean avait de
« lui exigé la promesse qu'il la laisserait entièrement libre de pratiquer
« la religion catholique et d'elever les enfants à naître de son union
« dans la même religion. Je sais aussi, pour l'avoir entendu dire par
« mon fils, que la fiancée avait fait une condition *sine qua non* de cette
« concession; liberté de pratiquer sa religion et d'élever les enfants dans
« la foi catholique... Je puis affirmer que mon fils a accepté la condi-
« tion ». De veritate autem huius testis nobis fidem facit dñus Camillus Mellet Vieville, qui refert patrem Rogerii Thébaut *tempore non suspecto* ei dixisse quae coram iudice ecclesiastico ipse refert, nempe: « Qu'il
« était très surpris que son fils, ayant les mêmes principes que lui, ait
« pu promettre de respecter les pratiques religieuses de sa femme et de
« présenter ses enfants au baptême. Cette promesse cependant avait
« été faite: le père le savait, mais il était certain pour lui que cette pro-
« messe n'avait été posée sérieusement. Elle était de celles que l'on fait
« en pareil cas avec la conviction qu'il n'en sera jamais question plus
« tard ». Ceterum hic testis a suo parocho exhibetur tamquam « un
« chrétien fidèle, honorable et digne de croyance ». Neque hic testis, tenore can. 1767, § 3, n. 1, repellendus est, quia ab eo, tamquam advocato, ante causae introductionem actrix consilium petiit; nam nec in hoc iudicio neque in alio partibus assistit vel astitit, sed refert quae a partibus tempore non suspecto accepit.

Cum res ita se habeant, visum est RR. PP. DD. satis constare Violam Pemjean matrimonium cum Rogerio Thébaut contraxisse sub praedicta *conditione, sine qua* matrimonium *non* contraheretur.

3. De cetero, non modo Viola praedictam promissionem a Rogerio voluit, uti *conditionem sine qua non* contrahendi matrimonii, sed ex toto processu minime constat a posita conditione ipsam unquam recessisse. Ad quod probandum praesto est tum argumentum *negativum*, tum argumentum *positivum*. Etenim, ut supra innuimus, conditio semel ante matrimonium posita perseverare praesumitur, nisi contrarium probetur. Nam revocatio est factum, et facta non praesumuntur, sed probantur (cfr. *Acta Apost. Sedis*, vol. X, pag. 389). Imo *positive* constat, nunquam Violam a posita conditione recessisse. « Je ne me suis jamais resignée -
« ait actrix - mais j'espérais que avec le temps et la douceur je l'amé-

« nerai à de meilleurs sentiments ». Itemque dña Dumesnil inquit: « J'ai « à plusieurs reprises été témoin des scènes entre Mr et Mad. Thébaut: « ces scènes étaient violentes... J'ai entendu plusieurs fois Madame rap- « peller à Monsieur la promesse qu'il avait faite de lui laisser à elle la « liberté religieuse et de faire baptizer les enfants. Monsieur n'a jamais « contesté cette promesse ». Concinunt tum alii testes, uti dña Faivre de Costa, tum dñus Thébaut, Rogerii Pater, qui testatur: « Je dois « dire que la question religieuse était entre les époux une occasion de « heurts incessants et de querelles continuelles. Je sais qu'il y a eu « tout le temps des querelles à l'occasion de la question religieuse, et « c'est cela qui a amené la rupture »

4. Iam (ad ea quae supra de iure disserentes notavimus), in conditione in casu non veniebat eiusdem promissionis adimplementum, sed ipsa promissio relinquendi Violam liberam in religione catholica exercenda. Profecto, semel ac promissio facta est, serio et sincere facta praesumitur, et si postea non adimpletur, id ex voluntatis mutatione criminosa repetendum est. Etiamsi non facilis probationis sit evincere, promissionem non serio et sincere, sed *ficte* positam fuisse, tamen RR. PP. DD. in casu animadverterunt satis constare Rogerium Thébaut *ficte et dolose* promissionem ab eo petitam fecisse, ad sibi captandum Violae consensum in matrimonium. Quod luculenter probatur si quae *antecesserunt*, quae *comitata sunt*, quaeque *subsecuta sunt* considerentur. Re quidem vera, cum Rogerius Thébaut compererit sponsam eiusque familiam Ecclesiae catholicae praecepta religiosissime servare ac ab eo exigere solemnem promissionem de libera relinquenda uxore in exercitio religionis catholicae, ne puellam optatam amitteret, non modo solemniter quod ab eo petebatur promisit, sed etiam ipse, religionis catholicae acerrimus inimicus, Ecclesiae catholicae praeceptis obsequentem se ostendebat. Ideoque ad Missam audiendam sponsam eiusque matrem comitabatur, die veneris legem abstinentiae servabat, obsequio res religiosas omnino prosequebatur. Sed cum civile, ut dicitur, matrimonium celebratum est, ac proinde securitatem habuit optatam sponsam non esse amissurum, suam hostilitatem contra religionem catholicam, non obstante facta promissione, manifestavit. « Le mariage civil accompli « le jeune homme se révéla tout autre. Il alla même jusqu'à enlever « les tableaux religieux que j'avais accrochés dans la chambre moi- « même; il fit ce décrichage entre le mariage civile et le mariage reli- « gieux ». In ipso vero actu celebrationis matrimonii religiosi eamdem hostilitatem contra religionem catholicam ostendit. Actrix deponit: « Comme je lisais attentivement ma Messe, il me fit cette réflexion:

« que c'était stupide de lire ces choses. Aux questions que lui posa le « prêtre qui bénissait le mariage, Roger Thébaut commença par ne « pas répondre, et le prêtre fut obligé de réiterer la question. J'ai eu « depuis l'impression qu'il ne voulait pas alors s'engager à ce qu'on « demandait. Ne voulant pas que son alliance soit bénie, il en mit une « autre dans le plateau et porta ensuite celle qu'il avait gardé dans sa « poche ». Quae omnia actrix tempore non suspecto retulit dño Faivre de Costa, et etiam a matre actricis confirmantur, et a dña Mathilde de Costa.

Post vero initum matrimonium religiosum Rogerii Thébaut hostilitas erga religionem catholicam nullum habuit limitem. Cum enim Viola tabulas pictas religiosas, quae eius cubiculum ornabant, quasque, ut diximus, Rogerius abstulit, ad pristinum locum restituere vellet, Rogerius quominus hoc fieret acerrime restitit. Prima die Dominica impedivit quominus Viola praecepto audiendi Missam satisfaceret. Omnia obiecta religiosa a sua uxore abstulit, atque eo progressus est ut feria sexta maioris hebdomadae Violam ad carnes vescendas cogeret. Cum uxor ad ecclesiam accesserit ratione paschalis praecepti adimplendi, contumeliis atrocibus uxorem obruit: « et me prévint que, si je retour- « nais me confesser, il mettrait une balle dans la tête de mon confes- « seur. Il avait toujours un revolver sur lui et me dit qu'il tuerait ma « mère si elle continuait à remplir ses devoirs religieux malgré la « défense de mon mari ». Cum uxor videretur praegnans, Rogerius declaravit « qu'il ne voulait pas que l'enfant soit baptisé, il aimerait mieux « le voir mort que baptisé ». Haec omnia plene confirmantur a patre actricis qui addit: « Les scènes se sont multipliées, les menaces de revol- « ver aussi; et comme ma femme était visée par ses menaces, j'ai eu le « devoir d'informer la police ». Item alii testes unanimi testimonio deponunt, uti Mathildes Faivre de Costa, Camillus Mollet Vieville, qui ab actrice tempore non suspecto notitiam habuerunt. Sed praestat testimonium referre Ernestae Dumesnil, quae testis est ocularis et de scientia propria, cum fuerit apud coniuges Thébaut ancilla. Iam haec inquit: « J'ai à plusieurs reprises été témoin des scènes entre Monsieur et « Madame Thébaut; ces scènes étaient violentes: madame avait peur, « alors elle m'appellait et c'est comme cela que j'ai entendu plusieurs « fois Madame rappeller à Monsieur la promesse qu'il avait faite de « lui laisser à elle la liberté religieuse et de faire baptizer les enfants. « Monsieur n'a jamais contesté cette promesse et je crois que si cette « promesse n'avait été faite, Madame ne se serait pas mariée, car elle « était très attachée à la religion: elle voulait aller à la Messe, elle

« voulait m'y faire aller, mais Monsieur me donnait exprès du travail « pour m'empêcher ». Ex dictis igitur videtur morali certitudine constare Rogerium Thébaut *ficte promisisse* quod ab eo sub conditione *sine qua non* Viola postulabat.

Nec obstat matrimonium fuisse consummatum. Nam: 1) apud omnes acceptatum est copulam carnalem per se actum esse libidinis, non vero consensus (Wernz, *Ius matrimoniale,* n. 98. III); 2) semel ac promissio facta est, non ficte sed serio facta praesumitur, et donec de contrario non constaret, matrimonii consummationem uxor negare non poterat. Quare non videtur mere dicendum cum patrono actricis, « qui conditio- « nem posuit cuique consensum suum sub conditione *sine qua non* alli- « gaverit, dum cognoscit conditionem non fuisse adimpletam, matrimo- « nium esse nullum ignorare ». Sed difficultas in eo est, an et quando de non impleta conditione constet. Cum conditio consisteret in susceptione obligationis ex parte Rogerii, non statim nec ita facile Violae constare poterat, Rogerium *ficte* promisisse, et in hoc dubio ipsa, cum sub potestate viri esset, matrimonium consummavit. Copula carnalis proinde nullo modo significat Violam a conditione posita recessisse. 3) De cetero, non obstante copulae consummatione, testibus affirmantibus, ipsa cum marito usque ad illum deserendum conquesta est de conditione non adimpleta, nec alia ratio separationis ex processu apparet. Neque dubium oriri potest an matrimonium in casu initum fuerit non sub conditione *sine qua non,* sed *sub modo.* Nam modus, ut aiunt Engel, Reiffenstuel et passim omnes Doctores, « est adiectio alicuius oneris ad quod *post* « perfectum contractum contrahentem *obligare* volumus ». Sed ex dictis patet Violam Pemjean suum consensum praefatae conditioni *sine qua non* alligasse.

Nec contra valet quod sacri vinculi Defensor animadvertit, nempe actricem eiusque matrem sibi contradixisse, quia cum in prima depositione de promissione loquuntur, in postrema asserunt se illam promissionem, sub conditione *sine qua non,* non petiisse. Nam etiam in supplici libello causae introductionis actrix inquit: « J'attachais à cette « promesse sérieuse et loyale la valeur de mon consentement ». Item mater in prima depositione dixerat: « Ma fille aurait repoussé le jeune « homme s'il avait refusé cet engagement ». Nulla igitur contradictio invenitur inter depositiones filiae et matris in casu.

Hisce omnibus in iure et in facto rite diligenterque perpensis, Nos infrascripti Auditores de turno, pro tribunali sedentes, Christi nomine invocato, et solum Deum prae oculis habentes, decernimus, et ad pro-

positum dubium respondemus: *Affirmative, seu de matrimonii nullitate constare in casu.*

Ita decernimus, declaramus, pronunciamus et sententiamus, mandantes Ordinariis locorum et ministris tribunalium ad quos spectat, ut exsecutioni mandent hanc nostram definitivam sententiam, ad tramitem tit. XVII libri IV Codicis iur. can., et adversus reluctantes procedant ad normam sacrorum canonum, et praesertim cap. 3 sess. XXV *de ref.* Conc. Trid. et can. 1924 Cod. iur. can., iis adhibitis exsecutivis et coërcitivis mediis, quae magis efficacia et opportuna pro rerum adiunctis exstitura sint.

Romae, in Sede Tribunalis S. R. Rotae, die 11 augusti 1921.

Franciscus Solieri, *Ponens*
Iosephus Florczak.
Iacobus Sole.

Ex Cancellaria, 26 novembris 1921.

T. Tani, *Notarius.*

II

Citatio edictalis

PARISIEN.

NULLITATIS MATRIMONII (SCHWEBISCH-MARCEL)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Dñi Vedasti Marcel, eundem per praesens edictum citamus ad comparendum, sive per se, sive per procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis Sacrae Romanae Rotae (*Palazzo della Dataria, Via della Dataria, n. 94, Roma*) die 20 novembris 1922, hora undecima, ad concordandum de dubio disputando vel infrascriptum subscribendum, et ad diem destinandam in qua habebitur Turnus Rotalis pro causae de qua supra definitione.

DUBIUM

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de commorationis loco Domini praefati, curare debent, si et quatenus fieri possit, ut de hac edictali citatione moneatur.

L. ✠ S. M. Massimi, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 11 augusti 1922.

Ioannes Ladelci, *Notarius.*

Traduction

Étant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mr Gaston Marcel, par le présent édit Nous citons le même Gaston Marcel à comparaître par propre personne, ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (*Roma, Palazzo della Dataria, Via della Dataria, n. 94*) le 20 novembre 1922, à 11 heures du matin, pour souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

DOUTE

Conste-t-il de la nullité du mariage dans le cas présent?

Les Ordinaires des lieux, les Curés, les prêtres, ayant connaissance du lieu de la résidence du dit Gaston Marcel doivent, dans la mesure du possible, l'avertir de présente citation.

M. Massimi, *Ponent.*

L. ✠ S.

Donné à Rome le 11 août 1922.

Jean Ladelci, *Notaire de la S. R. Rote.*

III

Citatio edictalis

CARTHAGINEN.

NULLITATIS MATRIMONII (LICARI-WIRTENSOHN)

Cum ignoretur domicilium et locus actualis commorationis Domini Ludovici Eugenii Wirtensohn, eundem per praesens edictum citamus ad comparendum, sive per se, sive per procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (*Palazzo della Dataria, Via della Dataria, n. 94, Roma*), die 24 novembris 1922, hora undecima, ad concordandum de dubio disputando vel infrascriptum subscribendum, et ad diem destinandam, in qua habebitur Turnus Rotalis pro causae, de qua supra, definitione.

DUBIUM

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de domicilio aut commorationis loco Domini praefati, curare debent, si et quatenus fieri possit, ut de hac edictali citatione moneatur.

L. ✠ S. R. Chimenti, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 11 augusti 1922.

Ioannes Ladelci, *Notarius.*

Traduction

Étant inconnu le domicile et le lieu de la demeure actuelle de Mr Louis Eugène Wirtensohn, par le présent édit Nous citons le même à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (*Roma, Palazzo della Dataria, Via della Dataria, n. 94*), le 24 novembre 1922, à 11 heures du matin, pour souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

DOUTE

Conste-t-il de la nullité du mariage dans le cas présent?

Les Ordinaires des lieux, les Curés, les prêtres, ayant connaissance du domicile ou du lieu de la résidence du dit Mr Louis Eugène Wirtensohn doivent, dans la mesure du possible, l'avertir de présente citation.

L. ✠ S. R. Chimenti, *Ponent.*

Donné à Rome le 11 août 1922.

Jean Ladelci, *Notaire de la S. R. Rote.*

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO
AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

DUBIA

SOLUTA IN PLENARIIS COMITIIS EMORUM PATRUM

I

De acquisitione domicilii (can. 93)

Utrum uxor, a viro malitiose deserta, possit, ad normam can. 93, § 2, obtinere proprium ac distinctum domicilium.

Resp. Negative, nisi a iudice ecclesiastico obtinuerit separationem perpetuam, aut ad tempus indefinitum.

II

De obligationibus clericorum (cann. 130, 590)

1. Utrum parochi vel vicarii curati religiosi examen, de quo in can. 130, § 1, subire teneantur coram Ordinario eiusve delegato, si coram Superiore religioso eiusve delegatis examen subierint, de quo in can. 590.

Et quatenus negative:

2. Utrum in casu negligentiae Superiorum religiosorum circa examen, de quo in cit. can. 590, Ordinarius loci cogere possit religiosos istos ut examen, ad normam cit. can. 130, § 1, coram se suisve delegatis subeant.

Resp. Ad 1. Negative.

Ad 2. Recurrendum esse in casu ad S. C. de Religiosis.

III

De amissione officiorum ecclesiasticorum (cann. 189, 191)

1. Utrum, ad normam can. 189, § 2, Ordinarius renuntiationem valide acceptare possit, elapso iam integro mense a renuntiatione facta, quin nova intercesserit resignatio.

Resp. Affirmative, nisi resignatarius ante acceptationem renuntiationis, renuntiationem Ordinario exhibitam revocaverit, et revocationem Ordinario significaverit.

2. Utrum, ad normam can. 191, § 1, resignans renuntiationem revocare valeat ante acceptationem.

Resp. Affirmative.

IV

De parochis (can. 460)

1. Utrum can. 460, § 2, applicetur dumtaxat ad paroecias erigendas post promulgationem Codicis; an etiam ad paroecias iam erectas.

Et quatenus negative ad 1am partem, affirmative ad 2am:

2. Utrum idem canonis praescriptum applicetur etiam paroeciis, in quibus pluralitas parochorum inducta est non consuetudine aut privilegio, sed legitimo statuto.

Et quatenus affirmative:

3. Utrum iura iam quaesita parochis, ut aiunt, proportionariis seu cumulativis, integra maneant tum quoad spiritualia, tum quoad temporalia; an vero revocentur etiam quoad temporalia.

Et quatenus negative ad 1am partem, affirmative ad 2am:

4. Utrum cura animarum principalis et unica tribuenda sit parocho qui praeeminentiam honoris habeat prae aliis; an vero antiquiori possessione.

Resp. Ad 1. Negative ad 1am partem; affirmative ad 2am.

Ad 2. Affirmative.

Ad 3. et 4. Provisum in praecedentibus; pro applicatione vero canonis ad hos casus particulares recurrendum esse ad S. C. Concilii.

V

De vicariis substitutis et supplentibus quoad assistentiam matrimoniis (can. 465, §§ 4 et 5)

1. Utrum vicarius substitutus, de quo in can. 465, § 4, possit post Ordinarii approbationem licite et valide assistere matrimoniis, si nulla limitatio apposita fuerit.

2. Utrum idem vicarius id possit etiam ante Ordinarii approbationem.

3. Utrum idem vicarius parochi religiosi id possit post approbationem Ordinarii, sed ante approbationem Superioris religiosi.

4. Utrum vicarius, seu sacerdos supplens, de quo in cit. can. 465, § 5, id possit ante approbationem Ordinarii.

Resp. Ad 1. Affirmative.

Ad 2. Negative.

Ad 3. Affirmative.

Ad. 4. Affirmative, quoadusque Ordinarius, cui significata fuit designatio sacerdotis supplentis, aliter non statuerit.

VI

De vicariis oeconomis quoad applicationem Missae pro populo (cann. 466, 473)

Utrum vicarius oeconomus, qui plures paroecias tempore vacationis regit, unam tantum debeat Missam pro populis sibi commissis diebus praescriptis applicare.

Resp. Affirmative, ad normam can. 473, § 1, collati cum can. 466, § 2.

VII

De transitu ad aliam religionem (can. 634)

Utrum suffragium Capituli in admittendo religioso, de quo in can. 634, ad professionem sollemnem aut simplicem perpetuam, habeat vim deliberativam; an tantum consultivam.

Resp. Affirmative ad 1am partem; negative ad 2am.

VIII

De collati baptismi adnotatione (can. 777)

An verbum *illegitimi* canonis 777, § 2, omnes omnino comprehendat illegitime natos, etiam adulterinos, sacrilegos, ceterosque spurios, ita ut liceat parentum ipsorum cognomina inscribere in adnotatione collati baptismi.

Resp. Nomina parentum ita inserenda esse, ut omnis infamiae vitetur occasio: in casibus vero particularibus recurrendum esse ad S. C. Concilii.

IX

De irregularitatibus aliisve impedimentis (can. 987)

Utrum nomine *filiorum*, de quibus in can. 987, n. 1, intelligendi sint tantum descendentes in linea paterna usque ad primum gradum.

Resp. Affirmative.

X

De custodia ac cultu sanctissimae Eucharistiae (can. 1274)

Utrum ecclesiae, in quibus, ad normam can. 1274, § 1, sine Ordinarii licentia fieri potest expositio publica seu cum ostensorio die festo Corporis Christi et infra octavam inter Missarum sollemnia et ad Vesperas, sint illae tantum quibus datum est asservare sanctissimam Eucharistiam.

Resp. Affirmative, firmo praescripto can. 1171.

XI

De reductione onerum Missarum (cann. 1517 et 1551)

Utrum Ordinarius, ad normam can. 1517 et can. 1551, ob imminutos reditus, onera Missarum reducere valeat, si id in tabulis fundationum expresse caveatur.

Resp. Affirmative.

XII

De foro competenti (can. 1565)

Utrum, ad normam can. 1565, § 1, pars ratione contractus conveniri possit coram Ordinario loci, in quo contractus initus est vel adimpleri debet, etiamsi e loco discesserit.

Resp. Negative, salvo praescripto § 2 citati canonis.

XIII

De sententia (cann. 1874 et 1894)

Utrum, ad normam can. 1874, § 5, et can. 1894, n. 3, nullitatis vitio laboret sententia lata a tribunali collegiali, et subscripta tantum a praeside tribunalis et notario.

Resp. Affirmative.

XIV

De foro competenti in causis matrimonialibus (can. 1964)

1. Utrum uxor, a viro malitiose deserta, eum in causa matrimoniali, ad normam can. 1964, convenire possit coram Ordinario proprii ac distincti quasi-domicilii; an vero convenire debeat coram Ordinario domicilii vel quasi-domicilii viri.

Resp. Negative ad 1^{am} partem; affirmative ad 2^{am}.

2. Utrum actrix catholica, a viro non legitime separata, quae proprium ac distinctum quasi-domicilium habet, virum acatholicum in causa matrimoniali, ad normam can. 1964, convenire possit tantum coram Ordinario proprii ac distincti quasi-domicilii; an vero etiam coram Ordinario domicilii viri.

Resp. Cum uxor in casu habeat proprium ac distinctum quasi-domicilium, et sequatur domicilium viri, potest virum convenire coram alterutro Ordinario.

XV

De subiecto coactivae potestati obnoxio (can. 2233)

Utrum, ad normam can. 2233, § 2, ob violationem praecepti peculiaris, quod communitum erat censura ferendae sententiae, statim post delictum comprobatum censura infligi possit; an vero praemittenda sit nova monitio.

Resp. Affirmative ad 1am partem; negative ad 2am.

Romae, 14 iulii 1922.

P. Card. Gasparri, *Praeses.*

Aloisius Sincero, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

S. CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì 8 agosto 1922, presso l'Emo e Revmo signor Cardinale Niccolò Marini, Ponente della Causa di beatificazione e canonizzazione della Ven. Suor Maria Bernarda Soubirous della Congregazione delle Suore della Carità e della Istituzione Cristiana di Nevers si è tenuta la Congregazione dei Sacri Riti *Antipreparatoria*, nella quale dai Revmi Prelati Officiali e dai Consultori Teologi della medesima si è discusso il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla stessa Ven. Serva di Dio.

TRIBUNALE DELLA S. R. ROTA

AVVISO

Si rammenta a quanti vi abbiano interesse, che il tempo utile per le iscrizioni allo « Studio » presso questo Sacro Tribunale, decorre esclusivamente dal 10 ottobre al 30 novembre.

Roma, 19 agosto 1922.

G. Prior, *Decano*.

SEGRETERIA DI STATO

AVVISO

Si comunica per ogni effetto che dall'albo dei Protonotari Apostolici *ad instar* è stato radiato il nome di Giovanni Antonio Vito Faugiana Ragusa, della diocesi di Mazzara del Vallo (Annuario Pontificio per l'anno 1922, p. 492).

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre si è degnato di nominare:

8 agosto 1922. L'Emo sig. Card. Giovanni Tacci, *Segretario della Sacra Congregazione « pro Ecclesia Orientali »*.

9 agosto 1922. Il Rmo P. M. Ceslao Paban-Segond, dei Predicatori, *Consultore della Sacra Congregazione de Propaganda Fide.*

21 » » L'Emo sig. Card. Oreste Giorgi, *Protettore delle Figlie di S. Maria della Provvidenza, di Como.*

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con Biglietti di S. E. Rma Monsignor Maggiordomo, il Santo Padre si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti soprannumerari di S. S.:

24 febbraio 1922. Monsig. Camillo Gidoni (Roma).
3 maggio » Monsig. Raffaele Casimiri (Roma).
12 » » Monsig. Pietro Ortolani, della diocesi di Recanati.
3 giugno » Monsig. Giuseppe M. Friesenegger, della diocesi di Augusta.
» » » Monsig. Massimiliano Rippler, della medesima diocesi.
8 » » Monsig. Anselmo Rotzinger, della diocesi di Meissen.
» » » Monsig. Paolo Kaiser, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Enrico Infalt, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Francesco Fessler, della medesima diocesi.
12 » » Monsig. Anacleto Loreti, della diocesi di Porto e S. Rufina.
17 » » Monsig. Oscar Manfroni, della diocesi di Meissen.
22 » » Monsig. Luigi Echelmeyer, della diocesi di Treviri.
6 luglio » Monsig. Polidoro Benedini, della diocesi di Mantova.
18 » » Monsig. Antonio Corvo, della diocesi di Corneto e Civitavecchia.
27 » » Monsig. Giovanni Guerrini, dell'archidiocesi di Ravenna.
» » » Monsig. Giulio Morelli, della medesima archidiocesi.
28 » » Monsig. Paolo Novaro, della diocesi di Albenga.
29 » » Monsig. Francesco Gambelli, della diocesi di Iesi.
2 agosto » Monsig. Aristide D'Alessandro, della diocesi di Lucera.
3 » » Monsig. Francesco Saverio Kessler, della diocesi di Spira.
4 » » Monsig. Giacomo Herr, della diocesi di Limburgo.
» » » Monsig. Giov. Batt. Gruener, dell'archidiocesi di Bamberga.
» » » Monsig. Paolo Buchmann, della diocesi di Breslavia.
» » » Monsig. Pietro Alesch, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Cristiano Gohr, della medesima diocesi.

4 agosto 1922. Monsig. Agostino Schmitz, della diocesi di Treviri.
» » » Monsig. Alessandro Subtil, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Pietro Weber, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Cesare Cortini, dell'archidiocesi di Firenze.
7 » » Monsig. Emilio Atzert, della diocesi di Fulda.
» » » Monsig. Guglielmo Jestädt, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Guglielmo Frye, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Carlo Alessandro Leimbach, della medes. diocesi.
» » » Monsig. Vittorio Thielemann, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Cicioni, dell'archidiocesi di Perugia.
» » » Monsig. Paolo Assemani, del Patriarcato di Gerusalemme.
» » » Monsig. Antonio Tabanelli, della diocesi di Modigliana.
9 » » Monsig. Umberto Leonardi, della diocesi di Macerata.
» » » Monsig. Filippo Migliozzi, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni Milanez, dell'archidiocesi di Parahyba.
» » » Monsig. Emanuele Martines de Moraes, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Francesco Severiano de Figueredo, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Emidio Cardoso, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Abdon Melibeu Lima, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Pasquale Santo Martino, della diocesi di Nicteroy.
» » » Monsig. Ildefonso Montero Diaz, dell'archid. di Siviglia.
» » » Monsig. Francesco Rainoni, dell'archidiocesi di Milano.
10 » » Monsig. Antonio Rella (Roma).
» » » Monsig. Pietro Tramontana, della archidiocesi di Reggio Calabria.
12 » » Monsig. Egidio Lari (Roma).
» » » Monsig. Ettore Felici (Roma).
» » » Monsig. Antonio Farolfi (Roma).
» » » Monsig. Federico Fioretti (Roma).
» » » Monsig. Antonio Guerinoni (Roma).
» » » Monsig. Alberto Levame (Roma).
» » » Monsig. Federico Lunardi (Roma).
16 » » Monsig. Aniello Calcara, della diocesi di Valva e Sulmona.
18 » » Monsig. Geremia Mologni, della diocesi di Bergamo.
» » » Monsig. Francesco Verquera, della diocesi di Susa.

Camerieri segreti di Spada e Cappa soprannumerari di S. S.:

8 giugno 1922. Il sig. libero barone Adolfo Tammenhain de Schönberg, della diocesi di Meissen.
13 » » Il sig. barone Giorgio de Montenach (Losanna e Ginevra).

22 *luglio* 1922. Il sig. conte Alberto Gandelet, della diocesi di Belley.
2 *agosto* » Il sig. conte Antonio d'Estienne de Prunières, della diocesi di Gap.
3 » » Il sig. conte Edvino Henckel Donnersmarck, della diocesi di Breslavia.
» » » Il sig. conte Antonio de Magnis, della medesima diocesi.
» » » Il sig. conte Giovanni de Praschma, della medesima diocesi.
» » » Il sig. Felice Porsch, della medesima diocesi.
» » » Il sig. libero barone Carlo de Savigny, della diocesi di Fulda.
» » » Il sig. Giorgio Antoni, della medesima diocesi.
» » » Il sig. Adamo Giuseppe Kiel, della medesima diocesi.
» » » Il sig. conte Volfango Schlitz von Gortz und von Wrisberg, della diocesi di Hildesheim.
4 » » Il sig. conte Giuseppe Pestalozza, dell'archidiocesi di Bamberga.
» » » Il sig. Ermanno de Greve-Dierfeld, della diocesi di Treviri.
5 » » Il sig. barone Giovanni de Tretaigne, della diocesi di Soissons.
10 » » Il sig. conte Baldassare Compostella di Sanguinetto, della diocesi di Padova.
16 » » Il sig. Giovanni Enrico Concha y Subercaseaux, dell'archidiocesi di Santiago del Chilí.
» » » Il sig. Luigi De Ossa y Brown, della medesima archidiocesi.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

18 *luglio* 1922. Monsig. Giuseppe Compagnucci, della diocesi di Corneto e Civitavecchia.
22 » » Monsig. Canio Polestra, dell'archidiocesi di Conza.
» » » Monsig. Alessio Lepore, della diocesi di Nusco.
» » » Monsig. Antonio Vecchi, della medesima diocesi.
3 *agosto* » Monsig. Carlo Serena, dell'archidiocesi di Sorrento.
4 » » Monsig. Federico Buus, della diocesi di Limburgo.
» » » Monsig. Carlo Knödgen, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Michele Müller, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Luigi Scelfo, della diocesi di Piazza Armerina.
7 » » Monsig. Alfredo Mignini, dell'archidiocesi di Perugia.
» » » Monsig. Giulio Boccali, della medesima archidiocesi.
9 » » Monsig. Odilon Continho da Silva, dell'archidiocesi di Parahyba.
» » » Monsig. Francesco d'Assisi Albuquerque, della medesima archidiocesi.

9 *agosto* 1922. Monsig. Achille de Mello, della diocesi di Nicteroy.
» » » Monsig. Domenico Pimenta de Fiqueredo, dell'archidiocesi di Diamantina.
» » » Monsig. Antonio de Souza Nevas, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Gabriele Amador dos Santos, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Levi Pires de Oliveira, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Alvaro Giuseppe de Lima, della diocesi di Maranhao.
12 » » Monsig. Antonino Arata (Roma).
» » » Monsig. Vittorio Cavagnis (Roma).
» » » Monsig. Efrem Forni (Roma).
» » » Monsig. Umberto Kaldewey (Roma).
» » » Monsig. Gustavo Testa (Roma).
18 » » Monsig. Bruno Bruno, della diocesi di Susa.

Camerieri d'onore di Spada e Cappa soprannumerari di S. S.:

20 *luglio* 1922. Il sig. comm. Giacomo Salvatori (Roma).
» » » Il sig. Giacomo Montoto de Sedas, della archidiocesi di Siviglia.
1 *agosto* » Il sig. Raffaello D'Andria (Roma).
» » » Il sig. Valerio Massimo Prolj (Roma).
» » » Il sig. Giuseppe Rossi, della diocesi di Lecce.
9 » » Il sig. Filippo Giorgetti, della diocesi di Macerata.
» » » Il sig. Francesco Catalá Soler, dell'archidiocesi di Valenza.

Cappellani Segreti d'onore di S. S.:

19 *luglio* 1922. Monsig. Luigi Aiuti (Roma).
5 *agosto* » Monsig. Giuseppe Spiriti, della diocesi di Aquino, Sora e Pontecorvo.
7 » » Monsig. Mario Vianello, del Patriarcato di Venezia.
9 » » Monsig. Raffaele Martinez Vilar, dell'archidiocesi di Valenza.
» » » Monsig. Vincenzo Avino y Catalá, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Firmino Vilar, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Antonio Marin Aparicio, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Pio Azzalli, della diocesi di Ravenna.

Cappellani d'onore extra Urbem *di S. S.:*

1 agosto 1922. Monsig. Corrado Marinozzi, della diocesi di Macerata.
7 » » Monsig. Agostino Janelli, dell'archidiocesi di Perugia.

NECROLOGIO

15 agosto 1922. Monsig. Serafino Many, Decano emerito della S. R. Rota.
19 » » Monsig. Giovanni Batt. Rossi, Vescovo di Pinerolo.

PAG.

seminarium interdioecesanum Theani constituendum. - *2 augusti 1921* 508

II. *Romana.* - Decretum. - Pontificiae Universitati Gregorianae de Urbe facultas conceditur philosophiae vel sacrae theologiae « Magistros aggregatos » renuntiandi. *23 iunii 1922* 510

S. CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

Nominationes 511

ACTA TRIBUNALIUM

S. ROMANA ROTA

I. *Parisien.* - Nullitatis matrimonii (Pemjean-Thébaut). - *11 augusti 1921* 512

II. Citatio edictalis; *Parisien.* - Nullitatis matrimonii (Schwebisch-Marcel). - *11 augusti 1922* 524

PAG.

III. Citatio edictalis: *Carthaginen.* - Nullitatis matrimonii (Licari-Wirtensohn). - *11 augusti 1922* 525

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

Dubia soluta in plenariis comitiis Emorum Patrum. - *14 iulii 1922* 526

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. S. Congregazione dei Riti: *Congregazione Antipreparatoria* 531

II. Tribunale della S. R. Rota: Avviso . . . 531

III. Segreteria di Stato: *Avviso. Nomine* . . 531

IV. Maggiordomato di Sua Santità: *Nomine* . 532

V. Necrologio 536